

SUMMER

POP - UP

2024

Saigon City Slang

PHẠM THẾ VINH / RAB / VY TRINH / TÈO PHẠM /
VINATAPES / VŨ TRỤ INC. / NÉM SPACE

SÀN ART

SUMMER POP-UP 2024:

11.07.2024 - 04.08.2024

Saigon City Slang

GROUP SHOWCASE | TRƯNG BÀY NHÓM

Ném Space, Tèo Phạm, Phạm Thế Vinh, RAB,
Vũ trụ inc., Vinatapes, Vy Trịnh

Thursday (T5) - Sunday (CN)

11:00-18:00

LOCATION | ĐỊA ĐIỂM

Sàn Art

INDEX

4-7 Floor plan & Artwork list | Sơ đồ tác phẩm & Danh sách tác phẩm

‘Saigon City Slang’

- 10-17** • English
- 18-25** • Tiếng Việt

‘BUG’ | ‘BỘ’

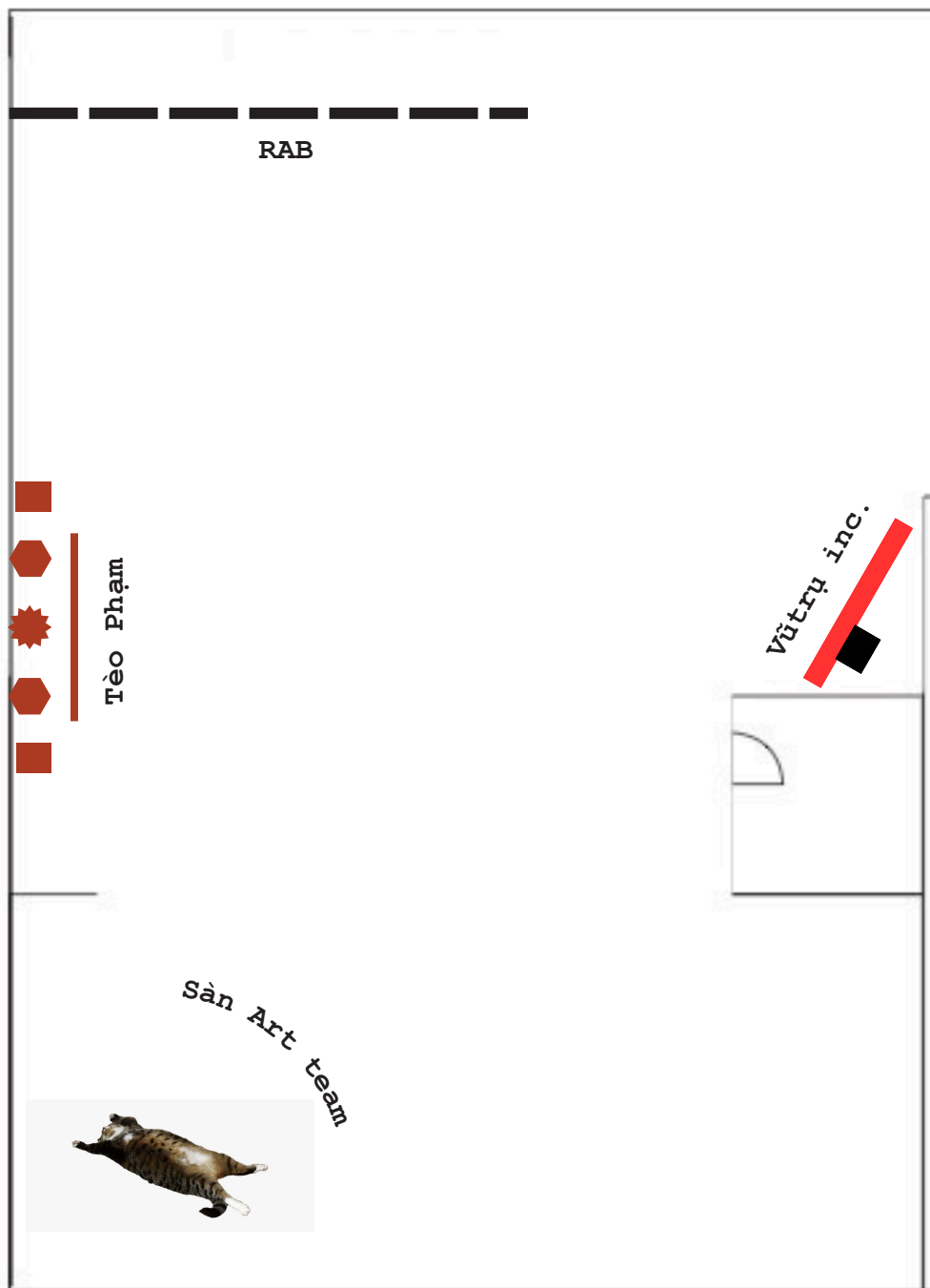
- 27-33** • English
- 34-40** • Tiếng Việt

Artist biographies | Tiểu sử nghệ sĩ

- 42** • Ném Space | Dương Gia Hiếu
- 44** • Tèo Phạm
- 46** • Phạm Thế Vinh
- 48** • RAB
- 50** • Vinatapes | Bert Ackley
- 52** • Vũ trụ inc. | Dennis Nguyen & Nguyen Vũ Trụ
- 54** • Vy Trinh

56 About Sàn Art | Về Sàn Art

Floor plan | Sơ đồ tác phẩm

Vy Trịnh

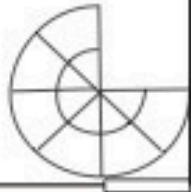
Phạm Thế Vinh

Vinatapes

+ guest: Ném Space

Info & Merch - Thông tin & Merch

Artwork list | Danh sách tác phẩm

RAB

BUG (2024) | BỌ (2024)

Narrative scroll painting and ceramic
Truyện kể bằng tranh cuộn và gốm
Charcoal on Dướng paper
Than trên giấy Dướng

**Note: Due to spatial considerations, we are only showing a selection of the work before it is fully binded. The completed artwork, including both illustration and handwritten script, equates to over 70 pages and over 40 metres long.*

-

**Lưu ý: Do giới hạn về không gian, chúng tôi chỉ có thể trưng bày một số tác phẩm trước khi được khâu chuỗi hoàn chỉnh. Bộ tác phẩm gốc, bao gồm tranh và truyện viết tay, dài hơn 40m với 70 trang.*

--

Vũ trụ inc.

Gucci Buddha Altar (2024)

Bàn thờ Phật Gucci (2024)

Mixed media installation
Sắp đặt đa phương tiện

Wooden shelf, scroll, photographic portrait,
polymer sculpture, tv, video,...

Kệ gỗ, cuộn tranh, ảnh chân dung,
điều khắc làm từ polymer, tv, video,...

--

Ném Space:

**Furniture and objects presented on rotation*
Nội thất và đồ vật luân phiên thay đổi

Tèo Phạm

The price of art (2023)

Cái giá của nghệ thuật (2023)

Acrylic, mirror decal on wood panel
Màu acrylic, gỗ phủ decal trắng gương
54cm x 63cm

Bargain for things that have paid the price (2023)

Trả giá những điều đã phải trả giá (2023)

Acrylic on wood panel | Màu acrylic trên gỗ
38cm x 80cm

The ejaculation of a message (2023)

Sự phóng đi của một thông điệp (2023)

Acrylic, flower, resin epoxy on wood panel
Màu acrylic, hoa, keo epoxy trên gỗ
43cm x 47cm

The leftover of the era (2023)

Những gì còn sót lại của thời đại (2023)

Acrylic, resin epoxy on wood panel
Màu acrylic, keo epoxy trên gỗ
43cm x 47cm

Multiple choice question of the happiest country in the world (2023)

Câu trắc nghiệm của quốc gia hạnh phúc nhất thế giới (2023)

Acrylic, resin epoxy, wood on wood panel |
Màu acrylic, keo epoxy, gỗ trên gỗ
43cm x 47cm

Heal with a healthy meal (2023)

Chữa lành bằng một bữa lành (2023)

Acrylic on canvas | Màu acrylic trên canvas
80cm x 60cm

Phạm Thế Vinh

* *Artworks presented on rotatio*
Tác phẩm được luân phiên trưng bày

**Mixed media (ink, watercolour, magazine, glue, oil pastel,...) on paper

**Đa phương tiện (mực, màu nước, tạp chí, keo, sáp dầu,...) trên giấy

79cm x 110cm:

Cow's Stomach (2023)
Vũ trụ trong bao tử một con bò (2023)

God of War (2023)
Thần Chiến Tranh (2023)

Kidnap (2023)
Bắt cóc (2023)

Nixie (2023)
Thủy thần (2023)

Island (2023)
Hòn đảo (2023)

Jurassic City (2023)
Thành phố kỷ Jura (2023)

Inside-Outside (Non-sleeping) (2024)
Trong-Ngoài (Thành phố không ngủ) (2024)

Pool (2024)
Hồ (2024)

110cm x 158 cm:

Conquer (2023) | Chinh phục (2023)

Black Water (2023) | Con nước đen (2023)

Vinatapes

Saigon footage (2024)

Một thước phim Sài Gòn (2024)

Video commission for Sàn Art | Video được tài trợ bởi Sàn Art

Colour, sound | Màu, âm thanh

Duration | Thời lượng: 01:12

Vy Trinh

Sudden Brake (2024) | Thắng gấp (2024)

Sculpture | Điêu khắc

Motor electrical wires, metal coat hanger, adhesive, ribbons, and crystal chain, and plastic beads | Dây điện xe máy, móc treo quần áo kim loại, keo, ruy băng, vòng kim tuyến, và hạt cườm nhựa

118cm x 23cm x 14cm

Test Site 6/24 (2024)

Thí điểm 6/24 (2024)

Drawing | Tranh

Graphite, tape, and carbon paper ink on 250gsm cotton paper | Than chì, băng keo, mực carbon trên bìa cứng 250gsm

38cm x 29cm

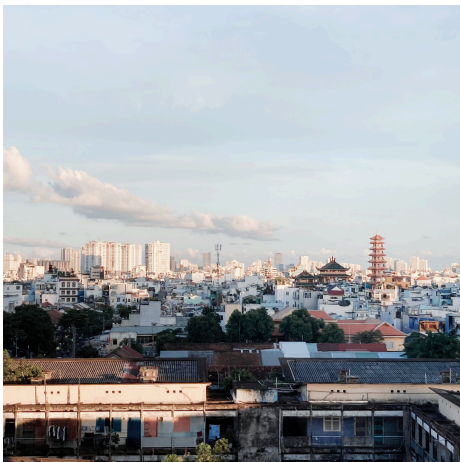
Fast 'n Secure (2x) (2024)

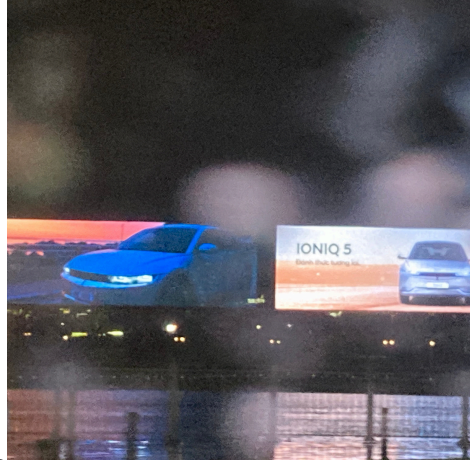
Nhanh và Chắc (2x) (2024)

Sculpture | Điêu khắc

Moped accessory, adhesive, ribbons, and crystal chain | Phụ kiện xe gắn máy, keo, ruy băng, và vòng kim tuyến

22cm x 47cm x 30.5cm

SAIGON CITY SLANG

Sàn Art is pleased to present our latest summer pop-up: **'Saigon City Slang'**, a gallery takeover by **Saigonese** and **Saigon-based** emerging talents **Vy Trinh, Vutru inc., Teo Pham, Rab, Pham The Vinh, Ném Space** and **Vinatapes**.⁽¹⁾ Transforming our space into a more laid-back atmosphere, the showcase introduces practices nurtured by the city's distinctive cosmopolitan and bustling environment as seen through the eyes of practitioners born or raised in the 1990s and 2000s. Shifting away from the remnants of memory and war,⁽²⁾ they create and respond to a world of clashing aesthetics, urbanity, commodification culture, digital connectivity and globalisation.

It is always interesting to observe how urban identities might be reflected through the prism of local art communities. As a site for experimental and avant-garde practices, strongly rooted in a sense of community and the formation of notable artist collectives, Hanoi's contemporary art scene continues to uphold this legacy, creating opportunities for contemporary art to develop in a context of sharing and dialogue. It is no secret that Saigon has developed somewhat differently, despite its share of artist groups, alternative spaces and visionaries pushing the boundaries of art-making in the country.⁽³⁾

¹ The showcase uses the name 'Saigon' instead of 'Ho Chi Minh City' not as a reference to its history but as it is casually referred to by locals in the context of daily life. Taking into consideration the casualness, youthfulness and the importance of local identity in our pop-up, 'Saigon' seemed to capture this spirit best.

² Here referring to our last Summer Pop-up in 2022, 'The Remnants', featuring Quynh Dong, Bao Vuong, Nguyen Phuong Kieu Anh, and Phan Anh, which looked at the intersecting points of portraiture and memory for artists growing up in a postwar world, observing how knowledge, memory or even trauma, can be transmitted to a second generation through their families' first-hand experiences of conflict, migrations and historical transitions.

³ While Nhà Sàn Collective's members continue to create or mentor artistic projects inviting younger generations of artists to contribute and develop their skills, other initiatives such as A Experimental Space, Ba Bau Air, Heritage Space's Month of the Arts Practice, or most recently AIRVINE and Nhung Dinh's new chapter of A Queer Museum, are amongst the many examples of artistic spaces and projects that foster inter-generational sharing and experimental style of working. While the index needs more recent actualisation, The Spirit of Friendship is always an excellent resource to retrace the history and locations of the country's avant-garde groups and spaces: <http://spiritoffriendship.org/artists>.

The city fuses a frenetic modern energy with vestiges of its colonial history, typical town-houses of all shapes and colours juxtaposed with modern high-rises, all this adorned with occasional flashes of "bling-bling" that reflect the country's emergence as a dynamic force in the Asian economy. One enduring characteristic of this dissonant profile has been its ability to maintain a cosmopolitan flair, shaped by a long history of migrations.(4) While it does not possess the close-knit spirit of Hanoi's artistic community — and could even be described as individualistic or disjointed — its art scene has become more fluid and emancipated in other ways. In this context of modular belonging where identity and community are increasingly shaped through online connection, hybrid creative platforms, or local subcultures, new art practices worthy of notice are beginning to emerge.(5)

Created by **Bert Ackley**, **Vinatapes** is an interesting case-study of such phenomena. Primarily known as a social media page, it crafts video reels from found VHS tapes and home-made films. With added special effects, "DIY" editing, or at times remixed with anachronistic music, **Vinatapes** evokes a nostalgic visual experience, a filmic equivalent to "Vietnamemes" that resonates with a younger generation familiar with such codified images.(6) As creative practices become more porous, blending with new terrains that were not previously conceived as artistic, it is only fitting to introduce our pop-up with Ackley's curation of Saigonese footage — a cacophony of landmarks and random scenes of the quotidian — attesting to the eclectic and electric energy of the city.

⁴ Summarised so succinctly by Sue Hadju: "Saigon was established some 300 years ago although its origins were in fact as a Cambodian settlement. It was a place co-habited by Cambodians, Vietnamese, Chinese and Cham people — and this continued through colonial times, with the addition of the French, Indians and Arabs. Through most of the 20th century it remained a city of migration and mixing. Saigon has always looked out, to the sea, to trade and new opportunities, to the beyond, in contrast to the more land-locked introspective mood of Hanoi". See: Sue Hadju, 'Ho Chi Minh City: Emerging Scenes, Emerging Scenarios', LIKE A FEVER, Asia Art Archive, 2005, <https://aaa.org.hk/en/like-a-fever/like-a-fever/ho-chi-minh-city-emerging-scenes-emerging-scenarios>, [accessed May 22, 2024].

⁵ (a) Modular refers to something composed of individual units that can be easily assembled or rearranged into different configurations to suit different needs or purposes. In the context of social or cultural phenomena, they are individual elements that can be mixed and matched to create new forms or expressions. (b) One such example is the city's underground clubbing scene that has grown to encompass more experimental performers and DJs, live performance, performance art, to name a few. Another example is the increasing reappropriation of **Vinahouse**-inspired music and fashion by more niche groups.

⁶ Here, referring to the popular social media page, boasting 89,000 followers, sharing humorous, random and absurd snapshots encountered in Vietnamese contemporary life: https://www.instagram.com/vietnamemes_/?hl=en.

Vy Trinh, 'Overvoltage' (2023) a site-specific installation at Gia Lam train factory co-organised by VAC and Å Space. Photo credits: Trieu Chien Photography.

This dynamism is also echoed in **Vy Trinh's** practice. Looking at her site-specific installations or the large-scale sculptures filling her artist studio, with spirals of metal and cable dangling or swirling across the room, is like seeing a musical sheet coming to life.⁽⁷⁾ The polyrhythmic energy of a city and all its discombobulated elements are playfully recreated through discarded or disassembled materials later welded, moulded, and reshaped into abstract forms that refuse immediate identification. Upon closer inspection, the materials used (a fan guard, a coat hanger, vehicle parts,...) or the title (references to scooter or electric fan brands) disclose the urban components that directly shape her imaginaries and sculptural work.

If Vy Trinh describes her practice as a continuous tracking and tracing of labour, production and consumption within urban settings, the emphasis on urban economies and commodity consumption is also observed in Vutru inc. Based between Saigon and Sydney, and created by Nguyen Vu Tru and Dennis Nguyen, Vutru inc. is an artist duo, a curatorial collective, an online entity and a brand, all in one. Bringing together a mass-produced clothes rack, a video advertisement for their imaginary empire, a series of man-made objects and ready-to-wear merchandise, the altar is dedicated to a being of their own creation: the Gucci Buddha. An installation evocative of "authenti-kitsch",⁽⁸⁾ it could be read as a homage to the city's gaudy nouveaux-riches, economy-driven agenda, but also to a post-millennial revival of Y2K visual codes and aesthetics.⁽⁹⁾

⁷ After undertaking a BFA and MFA in the US, Vy Trinh was reintroduced to the Vietnamese art scene with the fantastic site intervention 'Overvoltage' — co-organised by Vietnam Art Collection (VAC) and Å Space — at Gia Lam Train Factory in Hanoi (2023).

⁸ Discussing the controversial photograph 'Thu Duc' by Brian Doan, Pamela Corey notes a discrepancy between artistic censorship and the use of "taboo" symbols for commercial purposes and tourism, as propaganda posters and "guerrilla chic" cafés have become common sightings in the city. Making a direct reference to an essay by art critic Lee Weng Choy, Pamela Corey's version of "authenti-kitsch" is best exemplified as a "snapshot of the deflated symbols of the revolutionary project whose intended ideological fervor has waned as Vietnam has embraced the structures of global capitalism". In the case of Vutru inc., we are looking more generally at the appropriation or unorthodox use of untouchable symbols slowly losing their original meaning or status within Vietnamese society. For reference, see Pamela N. Corey, *The City in Time: Contemporary Art and Urban Form in Vietnam and Cambodia*, (Seattle: University of Washington Press, 2021), pp.27-28. See also: Lee Weng Choy, 'Just What Is It That Makes the Term Local-Global So Widely Cited, Yet So Annoying?', in *Over Here: International Perspectives on Art and Culture*, Gerardo Mosquera and Jean Fisher (eds.), (Cambridge and New York: MIT Press and New Museum of Contemporary Art, 2004), pp.11-24.

⁹ Originally the abbreviation of the "Year 2000 problem" in relation to the computer-related breakdown faced worldwide at the turn of the millennia, "Y2K" became synonymous with a specific aesthetic of the time inspired by hip-hop, pop culture and cyber-technology, and now making a comeback amongst Millennial and Gen-Z generations in the 2020's.

Sneaker shrine installation for 'Legends of Asia' (2024), a solo exhibition by Vutru inc. at 4a Centre for Contemporary Asian Art, Sydney. Courtesy of artist.

Back in 2005, Sue Hadju spoke of Saigon as a complicated site for intersecting memories and reformulated histories that for several decades was not allowed to remember its past.⁽¹⁰⁾ With a less fixed or coherent sense of identity — be it cultural, historical or artistic — it has become a ground-zero where anything is possible. Unsurprisingly, creational myths and genesis seem to be another point of interest for these artists. Presented as a horizontal hand-scroll,⁽¹¹⁾ **RAB's** 'BUG' recounts an insect's quest for self-actualisation and its desire to transcend its original form. But various segments of this myth resonate with Saigon's past and present climate: the possibility to create something out of nothing, that of individuality setting itself apart from a large matrix of pre-dictated lives, that of shifting identities, and that of personal ambition. Coming from a completely self-taught background, RAB has constructed her own artistic language outside of any frameworks, allowing her universe of interconnected beings and organic forms to emerge and morph of their own accord.

Detail from RAB's *BUG*

Others, such as Pham The Vinh or Teo Pham, have found a way to develop a distinctive way of painting despite undergoing a traditional fine art education. In the case of **Pham The Vinh**, his previous use of oil on canvas has slowly been replaced by the playful art of collage. His works — now on paper — echo the heterogenous and absurd sights of the cityscape as palm trees bordering the Saigon river are now presided over by large panels for tourism, luxury or hot sauce ads. We witness creatures, aliens, starlets, politicians, words and skyscrapers all brought together through drawing and magazine cut-outs with splatters of ink and watercolour overlaying these into a comic-book rendition of an apocalypse in town. Much like Pop Art in its golden era, the artworks absorb their surroundings without any sense of elitism, comfortably mixing serial reproduction with the unique touch of the artist's hand.

¹⁰ Sue Hadju, 'Ho Chi Minh City: Emerging Scenes, Emerging Scenarios'.

¹¹ While RAB had already presented drawings on paper in the context of S.E.A Focus 2023, this is the first time her works are pieced together into a continuous narrative. The format of the hand-scroll is reminiscent of ancient narrative paintings from East Asia which were used for a variety of purposes such as romance epics, myths, political commentary, religious scriptures or founding legends.

Singular styles of painting as seen in Pham The Vinh's *God of War* (2023), a mixture of watercolour, ink and collage, and Teo Pham's painting on canvas, wood and discarded materials, incorporating graffiti art aesthetics and text (below: 'Trúng thực vì quá trung thực', 2023, literal transl. "stomach bug caused by the bug of honesty").

This anti-elitism can be found in the works of another past student of the Fine Arts curriculum, **Teo Pham**. Previously working as a satirical illustrator, his evolving painting and sculptural practice has retained some essential elements throughout: naively drawn patterns, bright colours, inspiration from street art, always with a twist of the cartoonish and tongue-in-cheek humour. His work is reminiscent of local practitioners such as Le Trieu Dien who have created their own codex of signs and visual vocabulary.⁽¹²⁾ Never haughty, he repurposes discarded materials as a potential surface for his paintings or sculptures. The current body-of-work, filled with wordplay and foul language, is actually a witty absorption of contemporary publicity ads, internet memes, and even hip-hop's dissing culture.⁽¹³⁾ While these observations are undoubtedly filtered through the eyes of a specific generation of artists, they still capture the zeitgeist of a time and place as these emerging practitioners circulate contemporary life on their bikes and on the web.

Much like Teo Pham's use of discarded materials, the act of repurposing and injecting new life into found items is one employed by **Ném space** and its creator **Duong Gia Hieu**. Once again, Ném is not a straightforward entity — it's a design lab, a shop, a cafe, a community space, a hybrid environment attracting all sorts of young creatives. Local materials such as wood, plastic sheets, junked electrical devices are completely torn apart and rearranged into new objects and furniture. These design pieces possess a youthful spirit of experimentation and "DIY" aesthetics.⁽¹⁴⁾ But most importantly they are devoid of pretension, maintaining a down-to-earth quality that preserves the visibility and identity of their original materials as if to remind viewers of where they originally came from: the streets of Saigon.

Left: Chair and lamp by Duong Gia Hieu.
Courtesy of Ném Space.

¹² Here referring to "diss tracks" (shortened from 'disrespect') used in the music industry to verbally attack another artist. Although the concept of "diss track" expanded into other music genres, its origin in hip-hop culture was partly to settle gang feuds through clever use of words and music instead of physical violence.

¹³ Born in Ben Tre in 1943, Le Trieu Dien grew up in the Mekong Delta before moving to Saigon to study at Phu Tho Polytechnic College. Completely self-taught, he spent over 40 years developing a singular style of painting outside of academic traditions or artistic trends. His distinctive style, which could be described as "fantastical geometry", is transposed onto paper, canvas, ceramic, sculpture, and even furniture. For reference, see 'Impressions Unearth', a ceramic group exhibition with Bui Cong Khanh, Nguyen Duc Phuong, Hong Linh and Le Trieu Dien at Sàn Art in 2021: <https://san-art.co/exhibition/impressions-uneearth/>.

¹⁴ DIY ("Do-it-yourself") refers to the hobbyist culture of making, building or repairing something yourself, without hiring an expert. Here, we are referring to DIY's preference for raw and semi-raw materials, its ethic of self-sufficiency, and its potential to foster both community and uniqueness.

The last years since the pandemic — triggering the closure of art spaces, the disbandment of artist groups, and upward migrations — have felt like a slowing down of Saigon's artistic community, and it has been difficult for us to pick up the pace again. At times, this energy can feel incoherent and ungrounded — but a new generation of artists is signalling that we should perhaps embrace this disjointed and fluctuating identity. Coming from different backgrounds and districts, they have nurtured their sense of independence and an all-embracing attitude towards what the city has to offer, for better or worse. They observe what Saigon is morphing into, capturing its amalgamate components and ambitions, sometimes with hints of humour and satire. They do not attempt to mimic or take sides, they do not overthink, they just follow the tempo of a city as a mirror to their next creative move.

- Mary Lou David

SAIGON CITY SLANG

Sàn Art hân hạnh giới thiệu sắp đặt ngẫu hứng hè này: **'Tiếng Lóng Sài Gòn'**, một dịp chiếm lĩnh không gian bởi các nghệ sĩ trẻ Sài Gòn **Vy Trinh, Vũ trụ inc., Tèo Phạm, Rab, Phạm Thế Vinh, Ném Space** và **Vinatapes**.⁽¹⁾ Cải biến không gian với tinh thần thoải mái, trưng bày đợt này trình làng những thực hành được nuôi dưỡng trong môi trường đa văn hoá và sự ra đời của các nhóm nghệ sĩ nổi bật, bức tranh nghệ thuật đương đại Hà Nội tiếp nối di sản ấy, tạo cơ hội cho nghệ thuật đương đại phát triển trong môi trường sẻ chia và đối thoại. Tuy cũng tồn tại các nhóm nghệ sĩ, không gian nghệ thuật độc lập và ý hướng mở rộng giới hạn của thực hành nghệ thuật tại Việt Nam, Sài Gòn lại phát triển theo một chiều hướng khác.⁽³⁾

Quan sát sự khúc xạ của căn tính đô thị qua lăng kính cộng đồng nghệ thuật địa phương luôn là một điều thú vị. Là nơi nuôi dưỡng những thực hành thể nghiệm bất rể từ tinh thần cộng đồng và sự ra đời của các nhóm nghệ sĩ nổi bật, bức tranh nghệ thuật đương đại Hà Nội tiếp nối di sản ấy, tạo cơ hội cho nghệ thuật đương đại phát triển trong môi trường sẻ chia và đối thoại. Tuy cũng tồn tại các nhóm nghệ sĩ, không gian nghệ thuật độc lập và ý hướng mở rộng giới hạn của thực hành nghệ thuật tại Việt Nam, Sài Gòn lại phát triển theo một chiều hướng khác.⁽³⁾

¹ Sử dụng 'Sài Gòn' thay vì 'Thành phố Hồ Chí Minh' ở đây không nhằm ám chỉ tính lịch sử của tên gọi mà muốn hướng đến cách gọi thân quen được người dân thành phố này sử dụng. Để nhấn mạnh tính thoải mái, trẻ trung và bản sắc đô thị của pop-up hè này, chúng tôi tin rằng tên 'Sài Gòn' có thể lột tả được tinh thần ấy.

² Gợi nhắc về pop-up hè năm 2022 tại Sàn Art, 'Những gì còn lại', trưng bày tác phẩm của Quỳnh Đông, Bảo Vương, Nguyễn Phương Kiều Anh và Phan Anh để khám phá mối tương tác giữa chân dung và ký ức đối với các nghệ sĩ trưởng thành giai đoạn hậu chiến, quan sát cách kiến thức, ký ức và cả chấn thương di truyền lại cho thế hệ thứ hai trong những gia đình chinh qua các cuộc xung đột, di cư và thời khắc chuyển giao lịch sử.

³ Trong khi các thành viên của Nhà Sàn Collective tiếp tục tổ chức các sự kiện nghệ thuật hoặc làm cố vấn cho thế hệ nghệ sĩ trẻ để khuyến khích họ phát triển kỹ năng của mình, các không gian khác như Á Experimental Space, Ba Bau Air, Thăng thực hành nghệ thuật (MAP) của Heritage Space, hay gần đây nhất là AiRVINE và sự tiếp nối chương trình Bảo tàng Queer của Nhung Dinh đều là những ví dụ tiêu biểu cho các không gian và dự án nghệ thuật thúc đẩy tinh thần sẻ chia giữa các thế hệ nghệ sĩ và tinh thần thử nghiệm. Dù cần được cập nhật thêm, 'Tinh thần bằng hữu' vẫn là một nguồn tài liệu quý để nhìn lại lịch sử và vị trí của các không gian và nhóm nghệ sĩ tiên phong tại Việt Nam: <http://www.spiritoffriendship.org/artists>

Thành phố này dung hoà năng lượng sôi động hiện đại với dấu vết của lịch sử thuộc địa, sắp đặt những căn nhà phố đa dạng dáng hình và màu sắc thời trước cạnh những toà nhà cao tầng nhấp nháy đèn điện phản ánh sự vươn lên của đất nước trong lực tiến mạnh mẽ của nền kinh tế Châu Á. Một đặc tính xuyên suốt giữa những trái nghịch này là sự chào đón và dung hợp nhiều nền văn hoá, được hình thành từ lịch sử di dân kéo dài. (4) Dù không có mối gắn kết đặc biệt như cộng đồng nghệ thuật Hà Nội – thậm chí có thể nói là đề cao tính cá nhân và phân mảnh – nhìn từ một góc độ khác, môi trường nghệ thuật Sài Gòn có phần linh hoạt và tự do hơn. Trong bối cảnh nơi mô-đun căn tính và cộng đồng liên tục được định hình bởi kết nối số, nền tảng sáng tạo mới hoặc nhóm văn hoá địa phương, nhiều thực hành nghệ thuật đáng chú ý đang dần thành hình. (5)

Sáng lập bởi **Bert Ackley, Vinatapes** hiện diện tựa một minh hoạ thú vị cho hiện tượng trên. Được biết đến rộng rãi là một trang mạng xã hội, Vintapes sáng tạo các đoạn video ngắn lấy từ băng thu VHS và những thước phim quay trong gia đình. Chèn thêm một số hiệu ứng đặc biệt, một kiểu chỉnh video “DIY”, hoặc phối các bản nhạc thời trước với nhau, sáng tạo của Vinatapes khơi gợi cảm giác hoài niệm về mặt thị giác, một kiểu phim Việt đã đi cùng bao thế hệ trước. (6) Quan sát thực hành sáng tạo dần rõ thêm nhiều góc, kết hợp với những lĩnh vực thường không được xem là nghệ thuật, tôi nghĩ đây là thời điểm thích hợp để giới thiệu những thước phim về Sài Gòn được giám tuyển và lưu trữ bởi Ackley – một sự hỗn tạp âm thanh của những công trình định danh thành phố và cảnh sống ngẫu nhiên đời thường – để khẳng định sự đa dạng và năng động nơi đây.

⁴ Được Sue Hadju tóm tắt đại ý: “Sài Gòn được hình thành khoảng 300 năm trước dù trước đây là khu định cư của người Campuchia. Đây là nơi các cộng đồng người Campuchia, người Việt, người Hoa và người Chăm cùng sinh sống – và điều này vẫn tiếp diễn sang thời thuộc địa, với sự nhập cư của người Pháp, người Ấn và người A Rập. Thế kỷ 20, vùng đất này là một thành phố của dân tứ xứ. Sài Gòn luôn hướng ra ngoài, ra biển, tìm nguồn giao thương mới, tìm cơ hội mới, vượt ra khỏi những khuôn khổ, đối lập với tâm lý khép kín của vùng đất Hà Nội”. Đọc Sue Hadju, “Ho Chi Minh City: Emerging Scenes, Emerging Scenarios”, LIKE A FEVER, Asia Art Archive, 2005, <https://aaa.org.hk/en/like-a-fever/like-a-fever/ho-chi-minh-city-emerging-scenes-emerging-scenarios>. [truy cập 22/05/2024].

⁵ (a) Mô-đun ý chỉ một vật thể được cấu tạo từ nhiều bộ phận có thể dễ dàng lắp ghép và sắp xếp thành các cấu hình phục vụ nhiều nhu cầu và mục đích khác nhau. Từ góc độ hiện tượng xã hội hay văn hoá, chúng là những thành tố lẻ có thể được kết hợp và hoà trộn để tạo nên những hình thức hay kiểu diễn đạt mới. (b) Có thể lấy ví dụ những câu lạc bộ hoạt động ngầm trong thành phố nơi dễ dàng quy tụ nghệ sĩ trình diễn thể nghiệm và DJ. Một ví dụ khác là sự xuất hiện của những thương hiệu âm nhạc và thời trang lấy cảm hứng từ Vinahouse.

⁶ Ở đây, đề cập đến một trang mạng xã hội với 89.000 người theo dõi, chuyên chia sẻ những khoảnh khắc hài hước, ngẫu nhiên hay phi lý bắt gặp trong đời sống đương đại Việt Nam: https://www.instagram.com/vietnamese_/?hl=en.

Vy Trinh, 'Quá áp' (2023) sắp đặt biệt vị tại nhà máy xe lửa Gia Lâm do VAC và Á Space đồng tổ chức. Nguồn ảnh: Triệu Chiến Photography.

Năng lượng đó cũng được truyền tải trong thực hành của **Vy Trinh**. Nhìn vào các sắp đặt biệt vị cho không gian hay nhiều bộ điêu khắc cỡ lớn tràn ngập xưởng, những đường kim loại hay dây cáp uốn lượn khắp căn phòng tựa như quan sát bản tổng phổ thành hình.(7) Tính phức tạp cùng những thành tố rời rạc trong đô thị được tái hình dung qua các chất liệu bỏ đi hoặc bị tháo rời, sau đó được cô tậ dụng, đúc khuôn, và tái định dạng thành một hình thức trừu tượng kháng cự sự nhận diện dễ dàng. Nhìn sâu hơn, chính chất liệu (lồng quạt, móc treo quần áo, bộ phận xe,...) hoặc tên tác phẩm (lấy ý tưởng từ các thương hiệu xe và quạt máy) đã tiết lộ những yếu tố trong đô thị góp phần định dạng hình dung nghệ thuật và những tác phẩm điêu khắc của cô.

Nếu Vy Trinh ví thực hành của cô như sự lần vết chuỗi quá trình lao động, sản xuất và tiêu dùng trong bối cảnh đô thị, tác phẩm của **Vũ trụ inc.** cũng nhấn mạnh vào dòng chảy kinh tế và tiêu thụ sản phẩm của người thành phố. Thực hành giữa Sài Gòn và Sydney, được sáng lập bởi **Nguyễn Vũ Trụ và Dennis Nguyễn**, Vũ trụ inc. là một bộ đôi nghệ sĩ, một nhóm giám tuyển, một danh tính mạng, một thương hiệu, tất cả trong một. Kết hợp giá treo quần áo được sản xuất đại trà với một chiếc video quảng cáo về đế chế ảo, một chuỗi vật thể nhân tạo và quần áo may sẵn, chiếc bàn thờ là của lễ hiến dâng cho một thực thể họ sáng tạo ra: Gucci Buddha. Gợi nghĩ về một sắp đặt “authenti-kitsch” (tạm dịch: phở trương thực),(8) tác phẩm “tôn thờ” lối giàu xổi và xung lực kinh tế của thành phố, nhưng cũng đồng thời thể hiện sự trở lại của thẩm mỹ Y2K của thế hệ đầu 2000.(9)

⁷ Tốt nghiệp chương trình Cử nhân (BFA) và Thạc sĩ Nghệ thuật (MFA) ở Mỹ, Vy Trinh tiếp xúc trở lại với bối cảnh nghệ thuật ở Việt Nam qua một tác phẩm tương tác không gian 'Quá Áp' - được đồng tổ chức bởi Vietnam Art Collection (VAC) và Á Space - tại nhà máy xe lửa Gia Lâm ở Hà Nội (2023).

⁸ Bàn về bức ảnh gây tranh cãi của Brian Đoàn, 'Thủ Đức', Pamela Corey lưu ý sự khác biệt giữa kiểm duyệt nghệ thuật và hành vi sử dụng các biểu tượng cấm kỵ cho mục đích thương mại và du lịch, trong bối cảnh áp phích tuyên truyền và quận cá phê “du kích” trở nên phổ biến trong thành phố. Liên hệ với một tiểu luận của nhà phê bình nghệ thuật Lee Weng Choy, cách hiểu của Pamela Corey về “authenti-kitsch” có thể được minh họa rõ nét qua “bức ảnh chụp một biểu tượng cách mạng bị xi hơi trong thời đại ý thức hệ dần suy yếu khi Việt Nam tiếp thu cấu trúc xã hội của tư bản toàn cầu”. Trong trường hợp của Vũ trụ inc., chúng tôi muốn đề cập đến một góc nhìn tổng quan hơn về việc tạo nghĩa cho những tương đài thiêng liêng, những biểu tượng đang dần mất giá trị và vị thế trong xã hội Việt Nam. Tham khảo cuốn sách *The City in Time: Contemporary Art and Urban Form in Vietnam and Cambodia* của Pamela Corey (Seattle: University of Washington Press, 2021), tr. 27-28. Xem thêm: Lee Weng Choy, 'Just What Is It That Makes the Term Local-Global So Widely Cited, Yet So Annoying?', trong *Over Here: International Perspectives on Art and Culture*, biên tập bởi Gerardo Mosquera và Jean Fisher (Cambridge và New York: MIT Press và New Museum of Contemporary Art, 2004), tr. 11-24.

⁹ Ban đầu là từ viết tắt của cụm “Year 2000 problem” (Sự cố năm 2000) mô tả sự kiện lỗi máy tính toàn cầu trong khoảnh khắc chuyển giao giữa hai thế kỷ, “Y2K” sau này được dùng để chỉ một thị hiếu thẩm mỹ được truyền cảm hứng bởi phong trào hip hop, văn hoá đại chúng và công nghệ ảo, đang dần được tái sử dụng bởi thế hệ Millennial và GenZ trong những năm 2020.

Miêu Sneaker sắp đặt cho 'Những huyền thoại châu Á' (2024), một triển lãm cá nhân của Vũ Trụ inc. ở 4A Centre for Contemporary Asian Art, Sydney. Hình ảnh cung cấp bởi nghệ sĩ

Năm 2005, Sue Hadju nói về Sài Gòn như một không gian phức tạp nơi ký ức giao hợp và lịch sử bị viết lại mà hàng thập kỷ quá khứ của nó không được ghi nhận.⁽¹⁰⁾ Mang lấy căn tính ít phần cứng nhắc hay đồng nhất – đầu là văn hoá, lịch sử hay nghệ thuật – thành phố này đã trở thành một không gian âm chấp nhận tất cả những hiện diện khả dĩ. Lẽ thế, chẳng đáng ngạc nhiên khi những câu chuyện thần thoại về nguồn gốc của thế giới cũng là một đề tài được quan tâm bởi nhiều nghệ sĩ. Trưng bày như một cuộn tranh, ⁽¹¹⁾ tác phẩm 'BỘ' của RAB kể lại hành trình đi tìm bản thân của một con bọ và khát vọng chuyển đổi thân xác của nó. Nhiều phần của câu chuyện thần thoại này liên đới với cả đặc tính trong quá khứ và hiện tại của Sài Gòn: khả năng sáng tạo mọi thứ từ hư vô; và chính tính cá nhân, tính mềm dẻo của căn tính và khát vọng cá nhân khiến thành phố này trở nên khác biệt so với những dạng thức sống đã được định hình trước. Là một người thực hành tự rèn, RAB xây dựng ngôn ngữ nghệ thuật riêng nằm ngoài khuôn khổ, cho phép thế giới cô tràn ngập với những sinh vật dị hợp, khoác lên mình một hình thức dị biệt để khởi sinh và hoà quyện với nhau.

Ảnh chi tiết từ 'BỘ' của RAB

Những nghệ sĩ khác, như Phạm Thế Vinh và Tèo Phạm, theo đuổi một phong cách hội họa khác, thoát khỏi những mô phạm tiếp thu từ trường mỹ thuật truyền thống. Với trường hợp **Phạm Thế Vinh**, chất liệu sơn dầu trên vải canvas mà trước đó anh sử dụng dần được thay thế bởi phong cách cắt dán. Tác phẩm của anh – hiện tại trên giấy – âm vọng tính đa nguyên và phi lý của thành phố, thể như sự thay thế hàng cọ dọc sông Sài Gòn bằng mấy biển quảng cáo cỡ lớn thu hút khách du lịch, phổ trương sự xa xỉ hay quảng bá cho hãng nước sốt nào đó. Ta thấy các sinh vật, người ngoài hành tinh, minh tinh màn bạc, chính trị gia, chữ và các toà nhà cao tầng cùng hiện diện thông qua ngòi chì hay những mảnh tạp chí vung vãi vết mực và màu nước phủ lên tất cả sắc thái tận thế lan tràn thị trấn thường được khắc hoạ trong truyền tranh. Tựa như phong cách Nghệ thuật đại chúng (Pop Art) trong thời kỳ hưng thịnh, những tác phẩm của anh quyện cùng thế giới xung quanh thay vì tạo khoảng cách kiểu tầng lớp tinh hoa, thoải mái hoà trộn hàng loạt những tác phẩm mô phỏng với sự sáng tạo của người nghệ sĩ.

¹⁰ Sue Hadju, 'Ho Chi Minh City: Emerging Scenes, Emerging Scenarios'.

¹¹ Dù đã trưng bày các bức họa trên giấy tại S.E.A Focus 2023, đây là lần đầu tiên các tác phẩm của RAB được xâu chuỗi thành một truyện kể. Hình thức tranh cuộn gợi nhớ đến các bức họa cổ ghi chép những áng sử thi lãng mạn, chuyện thần thoại, bình luận chính trị, kinh kệ hay truyện thuyết lập nước ở Đông Á.

Những phong cách hội họa như Phạm Thế Vinh với 'Thần Chiến Tranh' (2023), kết hợp màu nước, mực in và ảnh cắt dán trên canvas, hay Tèo Phạm với chất liệu gỗ và phế thải, kết hợp thâm mỹ của nghệ thuật graffiti và văn bản (bên dưới 'Trúng thực vì quả trung thực' (2023))

Tinh thần phân tinh hoa cũng hiện diện trong tác phẩm của **Tèo Phạm**, một nghệ sĩ lớn lên trong môi trường mô phạm của Mỹ thuật truyền thống. Trước đây là họa sĩ biếm họa, sự phát triển trong phong cách vẽ và thực hành điêu khắc của anh vẫn lưu giữ vài đặc điểm cốt yếu: họa tiết ngây ngô, gam màu nổi, cảm hứng từ nghệ thuật đường phố, điểm xuyên những chông ghẹo hài hước, mỉa mai. Tác phẩm của anh gợi nhớ đến những nghệ sĩ địa phương như Lê Triều Điển, người đã sáng tạo một mã ký hiệu và ngôn ngữ hình ảnh riêng.⁽¹²⁾ Chối bỏ sự phô trương, anh tái sử dụng những chất liệu bỏ đi làm bề mặt cho các tác phẩm hội họa hay điêu khắc. Bộ tác phẩm được trưng bày, dày đặc trò chơi chữ và ngôn ngữ thô tục, tiếp thu quảng cáo công cộng, meme, thậm chí là văn hoá “diss” của hip hop một cách dí dỏm.⁽¹³⁾ Mặc dù những quan sát này xuất phát từ góc nhìn của một thế hệ nghệ sĩ, chúng cũng phần nào nắm bắt được tinh thần thời đại và nơi chốn khi những người thực hành trẻ truyền bá cuộc sống đương đại trên xe và trên mạng.

Giống như cách Tèo Phạm sử dụng những vật liệu bỏ đi, việc tái chế và thổi hồn vào những vật phẩm tìm thấy cũng được thực hành bởi **Ném Space** và người sáng lập **Dương Gia Hiếu**. Ném thực chất cũng không có một định danh cụ thể – một xưởng thiết kế, một cửa hàng, một quán cà phê, một không gian cộng đồng, một không gian kết hợp thu hút nhiều nghệ sĩ trẻ. Những chất liệu địa phương như gỗ, miếng nhựa, đồ điện bỏ đi được tước bỏ và sắp xếp lại thành sản phẩm sáng tạo hay đồ nội thất. Những thiết kế này mang tinh thần trẻ trung của tinh thần thể nghiệm và thẩm mỹ “DIY”.⁽¹⁴⁾ Nhưng quan trọng hơn, chúng kỳ sự giả tạo, giữ được tinh thần của chất liệu nguyên bản, như thể gợi nhắc người xem về nơi chúng thuộc về: đường phố Sài Gòn.

Bên trái: Ghế và đèn được thiết kế bởi Dương Gia Hiếu. Hình ảnh chụp bởi Ném Space.

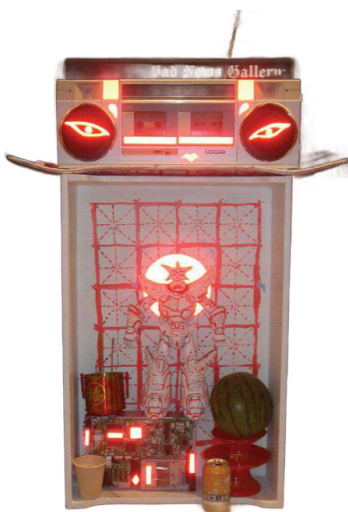
¹² “Diss” (viết tắt của từ “disrespect” hay làm nhục) là một từ thường được sử dụng trong giới âm nhạc để chỉ sự tấn công một nghệ sĩ khác bằng ngôn từ. Mặc dù khái niệm “diss” được sử dụng rộng rãi trong nhiều thể loại nhạc, ý nghĩa của từ này trong văn hoá hip hop một phần hướng đến giải quyết mâu thuẫn phe phái thông qua việc sử dụng âm nhạc và ngôn từ cách khéo léo thay vì bạo lực.

¹³ Sinh ra ở Bến Tre năm 1943, Lê Triều Điển lớn lên ở Đồng bằng sông Cửu Long trước khi vào Sài Gòn theo học Trường Cao đẳng Bách khoa Phú Thọ. Là một người tự học, ông dành hơn 40 năm để phát triển một phong cách hội họa độc đáo vượt ra khỏi các mô phạm truyền thống và những xu hướng nghệ thuật lúc đó. Phong cách độc đáo của ông, có thể được mô tả là “hình học kỳ ảo”, được truyền tải qua các chất liệu giấy, vải, gốm, điêu khắc hay thậm chí đồ nội thất. Để tìm hiểu thêm, bạn có thể xem triển lãm “Vết in từ đất”, một trưng bày các tác phẩm gốm của Bùi Công Khanh, Nguyễn Đức Phương, Hồng Linh và Lê Triều Điển tại Sàn Art năm 2021: <https://sancart.co/exhibition/impressions-unearth/>.

¹⁴ DIY (“Do-it-yourself”) là một sở thích tự chế tạo hoặc sửa chữa đồ vật mà không cần đến thợ chuyên nghiệp. Ở đây, chúng tôi dùng DIY để chỉ những nguyên liệu thô và bán thô, tinh tự lực và tiềm năng để thúc đẩy cá tính thân cộng đồng và tinh chất độc đáo.

Những năm cuối của đại dịch – thời điểm nhiều không gian nghệ thuật phải đóng cửa, nhiều nhóm nghệ sĩ tan rã và di chuyển về phía Bắc – cộng đồng nghệ thuật Sài Gòn cảm như bị đóng băng và đình trệ, khó có thể bắt nhịp trở lại. Nhiều khi nguồn năng lượng gắn kết cứ nổi trôi và phân rã – tuy nhiên sự xuất hiện của thế hệ nghệ sĩ mới gợi ta nghĩ về cách trân trọng chính những nổi trôi và phân rã này. Đến từ những bối cảnh văn hoá và không gian sống khác nhau, họ nuôi dưỡng một tinh thần độc lập và chào đón tất cả những gì thành phố mang lại, dầu tốt hay xấu. Họ quan sát cách Sài Gòn dung hợp những bối cảnh khác nhau để nắm bắt tính đa dạng và tham vọng của thành phố, đôi lúc ‘thả miếng’ chút bông đùa và châm biếm. Thay vì bắt chước, chọn phe hay nghĩ nhiều, họ lắng nghe và nhảy cùng nhịp của thành phố như nhìn vào tấm gương mà tính đường cho bước sáng tạo kế tiếp.

- Mary Lou David

BUG:

- a story by RAB

1.

In the beginning, there was nothing;
all swirled in chaos.
This time resembled a black stream of milk,
viscous.
No day or night
No right or left
No breath

Nothing could be called "to be"

2.

Suddenly, God caressed the condensed
black milk.
Each finger, each flow
Fell through His fingers.
He gently separated the flow by hand.

The flow fell off the chaos.

It wafted through eyes,
wafted through hands,
wafted through lips,
and through hair roots.
Then finally, it performed a dance with God.

Thus everything was created.
At first they formed pairs.
Then everything later.

3.

God touched everything.
At that moment everything was a myriad of
Nests.

He touched and felt its fluffiness.
It was wet.
It was soft.
It was filthy.

It – the Nest – outstretched to hold God's
hand,

God imparted life into the Nest and the Nest
imparted life back into God
Thousands of neglected Bugs fell out,
thriving.
They crawled around a round ball of earth.

Crawling around, crawling everywhere,
Crawling to weave threads of solar lentigos.
Bugs carried life everywhere, incessantly
chiselling holes in the earth ball.

Scattering,
Buzzing,
Life crawled and spread across the
Universe.

As legend has it, across infinite realms,
There was only the Nest and God.

4.

One day, a Bug among thousands of Bugs
spread wings.
His wings were transparent, shines of dawn,
hues of rainbow.
He flew out the piece of soil when the first
light broke.

He turned his head to look at thousands of
bugs buzzing in the spinning piece of soil.
Then flapped wings to seek for his God.

5.

The Bug flew across clouds and flew across
hot-air balloons
The Bug flew across the black hats that
people wore on their heads
The Bug stopped at a fathomless abyss,
looked at it as it is
then continued flying – after drinking the first
heavy dew.

6.

And then the world woke up with countless
sounds and lights twinkling and bursting
out.
The Bug stopped at a cliff, facing a halo.

7.

The Bug raised his hand, pleading.
His antennas trembled as he spoke:
"Oh Lord, my Dear Lord, please listen to
my plea.
I do not wish to remain a Bug
I desire to become Human
I desire to become God to touch the milk
of day and night
Gulp the nectar of heaven, lick the sap of
earth
I long to swallow and gobble every
morsel of soil
Until my throat is full of it."

8.

No answers, only the flow of white light,
enveloping the Bug's body.
The light tangled and erased his figure.

The light, the natural breast milk, fell like
silk thread, tangled, consumed the Bug's
body.

9.

Invisible, God extended his hand from the
bush. Then, he guided the Bug to This
place.
"Alright, your wish shall be fulfilled
You will be able to change your body and
form"

With that, God lifted a blotchy body from
the midst of chaos
"Put on this form and you shall be a
God".

10.

The Bug held up the crimson skin,
examining it closely
After that, he put it on,
First his legs and his body, then his
hands, and his head.
During the process, his body was still
enveloped by the Holy light
And he appeared divine even before
donning the crimson skin.

11.

He noticed a giant red arm extended,
from which hung skins like his own
They were hooked onto small rings,
dangling from the fingers like souvenirs.

God spoke:

"You are now one of us, a God among
Gods".

With those words, the Bug walked inside
the God's body, along the giant arm and
leapt off the tip of the middle finger.
As he fell, he passed by the souvenir skin.
They were empty skins
He descended and caused them to slightly
sway.

12.

He fell, fell and fell
In the vast expanse of whiteness
Around him were enormous characters,
dark as night, also falling
The characters were dense and he
imagined his divine body being crushed;
an experience he could not have
comprehended mere moments before.
Fortunately, the symbols only fell around,
without touching him
And he did not "perish".

13.

He and those characters fell onto a dome-
shaped pink lawn,
Resembling an inverted bowl.

14.

He saw many Gods around
Too many
All of them were red and white
He saw himself and yet not himself.

15.

He saw Gods approaching and carrying
the giant characters away.
They held the characters with both hands,
walked for a while, and the characters
disappeared
They "popped" like soap bubbles
Startled were the Gods
They diligently returned and picked up new
characters with two hands and kept
walking

16.

He hardly comprehended what was
happening
He imitated the Gods
He also sat up, in the crimson skin,
carrying a character away.

17.

When touching the character, strangely,
For the first time he had a sense of fear
He was frightened of being arrested, for no reasons
"Perhaps due to the holy omniscience"
– he thought
"Or because I am borrowing this skin"

18.

However, he still carried the character away.

19.

He walked, and walked.
From one mound of grass to another
From pink to blue skies
But no matter what, the characters did not
vanish like soap bubbles

20.

He walked for a thousand days, unsure of
how many grass fields and pink skies he had
passed
He did not know how many days had
elapsed
He put the characters down
He looked at his clenched fist and saw stars
twinkling and dancing
Rapidly, they grew larger, reaching out their
hands, singing joyously the Holy chorus
above his head.
Pop, they disappeared
He sat bewildered under the dark sky

Never before had he felt such emptiness and
loneliness.

21.

Suddenly he saw roots descending into the
ground
Winding, sprawling across the space he was
standing.
Roots tangled and gnawed the characters he
had placed down, squeezing tightly
The characters swelled like a balloon under
pressure
On the verge of bursting

22.

A white God pointed and said something
He glowed and spoke in a divine tongue
beyond the comprehension of the Bug-God
(as he was).
It was gentle, flattering, yet frightening
It felt as pure as sunlight piercing through a
gap, but also as sharp as teeth biting metal.

The white God approached and embraced
the characters
Within a moment, the characters
disappeared
It popped like a balloon
The roots were cleanly severed
Falling to the ground,
Writhing.

23.

He suddenly felt a constriction in the chest.
He saw giant fishes, deep-set eyes,
swimming behind a mound of grass and
gazing at him intently
Moments later, he clutched his chest,
coughing as if choking on something
His body kept glowing

He coughed up an exoskeleton
The body of his past live wiggling in the air

24.

By then, he gradually understood the
strange language of Gods
The white God stood observing for a long
time and said
"You are not yet a God. Not a complete
God

You must go to the Divine Factory to be
perfected until the gateway to true divinity
is opened unto you"

Then, another white God rushed in,
escorting him to the holy factory.

25.

He traversed an endless desert
Through many days and nights
The moon and stars appeared and
transformed above the sky

He travelled with the white Gods
At times, they walked together as
companions
At other times, he was bound by a ribbon
of light along with another God
The company of Gods trudged across the
scorching sands, faces stung by burning
winds

The Sun opened eyes and gazed upon him.
The Sun was gigantic.
A colossal presence.
The sunlight lashed mortal skin
Nevertheless he and the Gods pressed on.

26.
After thirty thousand and five days, the Sun
rose anew.
Unlike the searing days before
The sun was smooth
Transformed from pink to gold
Fuzz covered its surface
Turning it into a gigantic peach
Juicy and dreamy

27.
As the procession of Gods drew nearer to the
Sun
The Sun split in two
From the fissure a sweet nectar flowed out,
reaching the feet of the Gods

They stopped, kneeled down to drink the
Sun's sweetness – carolling a hymn in their
sacred tongue
He realised that was a hymn praising the
creators
He sang along
Buried his face into the pink nectar and drunk
the divine sweetness

He had only dreamt of the Sun, soaring
towards the divinity, but never had he tasted
the Sun as he did today.

28.
He and the procession of Gods approached
the Sun
Entered the fissure
Stepped into the profound darkness of the
Solar depths

29.
From the darkness, light gradually returned
He saw thousands of eyes constantly
blinking, shining the interior
“Here shall be the place for you to be
perfected and become an omnipotent God”

At the Solar centre was a pit, with staircases
spiralling down along the Sun's crusts.

30.
He was surrounded by hymns. He saw
nests crammed with Gods assembling
Solar fractures.

31.
“You shall stay here to learn the language
of God till the day you are able to speak the
divine script and perform God's work”.

32.
Then he met his God instructor
“This God has been here over a thousand
years, still waiting to become an omnipotent
God. He shall instruct you to complete the
Holy assignments”.

The God instructor spoke:
“I am the 3rd non-omnipotent God. The 1st
and the 2nd already achieved omnipotence.
I have waited over a thousand years for the
Sun to open to the gate to divinity.
Over there are Gods learning to become
omnipotent, finishing Holy assignments and
waiting for the Sun to open the gate to
divinity.”

Then, the white God led him to leap into the
Solar abyss and disappeared.

33.
On the first day, the God led him to a globe
full of Gods and said:
“Make it roll.”

34.
He saw a giant wheel crammed with Gods
inside.
The Gods exerted all their might to roll the
wheel, but it remained motionless.

35.
He found a vacant spot and sought ways to
spin the wheel.
He strived to make it spin for a hundred
days but the wheel hardly budged.
The Gods around him kept changing.
They claimed they had made the wheel
spin.

36.

He asked the 3rd (non-omnipotent) God: "How does a God know if the wheel has spun?"

The God answered:
"Imagine yourself a wheel"

Despite his effort to think of himself as a wheel, he could not make it spin.

37.

After one hundred and one days failing to spin the wheel, the 3rd non-omnipotent God led him to a curling butterfly lizard. "Make it breathe fire".

38.

He noticed many baby butterfly lizards clinging unto their mother's scales. He also noticed many Gods binding themselves to the baby butterfly lizards, attempting to make the mother breathe fire.

Following them, he took an elevator to a baby butterfly lizard and induced it to breathe fire.

39.

Although numerous Gods succeeded, he barely made any progress after a hundred days.

As the Sun Gate for omnipotent Gods opened everyday, he witnessed many Gods disappear.

40.

He asked the 3rd God "How to make the butterfly lizard breathe fire?"

The God replied
"Imagine yourself a butterfly lizard"

Despite his efforts to think of himself as a butterfly lizard, he could not make the butterfly lizard breathe fire.

41.

After one hundred and one days failing to make the butterfly lizard breathe fire, the 3rd God again led him onward. This time, he traversed fields of death and metal.

The 3rd God said:
"Make them bloom".

42.

He witnessed many Gods planting their veins into the metal and the soil of deaths

They strived to harvest something. Imitating them, he slashed his body and planted the veins into the soil

Flowers bloomed. Shining as mirrors. Floating to the sky. However, he could not make it happen.

43.

He asked the 3rd God again:
"How can life bloom from death?"

The 3rd God said:
"Imagine yourself a life bound with death and it will bloom".

He imagined himself a life bound with death for a hundred days but no flowers morphed into stars and ascended to the heavens.

44.

After one hundred and one days thinking of himself as a life bound with death, the 3rd God dug through the soil beneath the fields, walking him through the roots of Twinkling Fate.

He encountered a lake as sharp as a sword. Many Gods were bowing their heads to the lake, murmuring prayers.

45.

"Make it eat dirt" – the 3rd God said.

He came closer to the lake, dunked his head, and murmured prayers. Gradually, he felt a genuine sorrow and feared that he would never become God. He felt suffocated wearing this skin as if thousands of bodies of Bugs were wriggling inside.

Another hundred days passed, but despite his effort, he could not make the lake eat dirt.

46.

Despondently he questioned the 3rd God:
"How to make water eat dirt?"

The God replied:
“Imagine yourself the dirt consuming water”

He thought of himself as the dirt
consuming water for a hundred days but
the Sun Gate never opened.

47.
After one hundred and one days, the 3rd
God walked him into a deep tunnel, as if
leading towards eternity.
They fell upon a pink meadow.
There, he saw the characters from when
he first became a God.

48.
He was exhausted yet intrigued.
He desired to see the stars dancing and
vanishing.
He longed to feel the emptiness and
loneliness overwhelming his chest.

49.
The 3rd God
“Make them disappear”
He and the other Gods carried the
characters from one place to another,
again.
He walked thousands of miles
He walked for a hundred days but the
characters barely vanished like bubbles
The characters grew heavier, heavier, and
then rooted into the ground.

50.
This time, he could not make them become
dancing stars but growing roots.
He felt disappointed and lost.

51.
He asked again
“How can I make it disappear when I yearn
to observe the stars?”
The 3rd God said:
“Imagine it exist and it will disappear”

52.
After one hundred and one days of
believing them existing and disappearing,
he only made the characters heavier and
grow roots.
The 3rd God led him through a kṣaṇa of
time
Everything was dark and dense
He saw over thousands of nests
interconnected

53.
The 3rd God pointed to a Nest and said:
“Make it become God”

Then he saw many Gods sewing skins
from their bodies.
Suddenly he was enlightened, and for the
first time in five hundred days of being God

He thought of himself as a God.

54.
He make a God skin
Gave it to a Bug
The Bug became God

For the first time, he completed a Holy
assignment.

55.
The 3rd God asked:
“Now do you wish to enter the Holy gate and
become an omnipotent God?”
Seeing the Sun Gate opened before him for
the first time, he pondered.
“I do not want to yet” – he said.

56.
For the first time, he thought about death.

57.
He returned to the wheel assignment, saw
Gods striving to roll the wheel.
He spun it after many days striving.

The 3rd God asked again:
“Now do you wish to enter the Holy gate and
become an omnipotent God?”

58.
For the first time, he thought about the
confinement of Life.
He answered
“I do not want to yet”.

59.
He crossed the valley of red mud again and
clung into the butterfly lizard’s scales;
magically the butterfly lizard mother breathed
fire.

The Sun Gate opened again, and the 3rd God asked:
"What about now?"

60.
For the first time, he understood that to make fire, he had to live off the lives of young butterfly lizards.
He answered
"I do not want to yet".

61.
He travelled with the 3rd God across the field of death and metal again.
He made the flowers bloom by his veins.

62.
The 3rd God asked again:
"What about now?"

63.
For the first time, he learned that to make life bloom, there must be death and blood.
He answered
"I do not want to yet".

64.
The closer he got to the last assignments, the more he contemplated on his Bug-God identity.
He realised the bliss of Death and the grief of Life.
He was entranced by the inner flow of Happiness and gnawed the bitter soil of Endless.

65.
Before touching the characters, he asked the 3rd God
"Why has the Sun Gate not been opened before you after completing all assignments?"
The 3rd God said
"I have been staying here for thousands of years, waiting for Gods to be Gods and for Bugs to be Bugs. Till the day I learn to be a Bug, I shall remain a non-omnipotent God.

66.
He thought of characters rooting and growing heavier in his hand.
He longed to see the stars dancing and hymning a chorus but could not wait anymore.

67.
He told the 3rd God

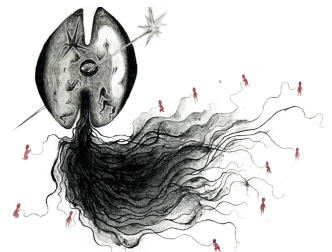
"Now do you wish to become a Bug for I have become a God?"

68.
The 3rd God was silent for a moment and then answered:
"I never desire to realise the bliss of Death and the grief of Life.
I never desire to gulp the flow of Happiness or consume the dirt of Sorrow.
I never desire to distinguish black and white
Right and Left
Freedom and Prison
I only wish to understand myself.
A Bug.

69.
He listened heartily to the 3rd God.
Then, picked up sharp roots, stabbed the 3rd God, dragging the root from his temple to the abdomen.

Only blood and blood.
And inside the freshly cut skin of God was a shining Bug, twisting.

The Bug flapped wing, headed towards the Nest.
Never returned.

BỘ:

- truyện của RAB

1.

Thuở không có gì, tất cả quay cuồng trong hỗn loạn.
Thuở này như dòng sữa đen kịt, đặc quánh.
Không ngày không đêm
không trái không phải
không có hơi thở

Không có gì gọi là sự "có"

2.

Bỗng dưng, Chúa mơn tay, chạm vào dòng sữa đen đặc nhựa.
Từng ngón tay, từng dòng chảy
Rơi qua kẽ tay Người.
Người lại dùng tay nhẹ nhàng phân tách dòng chảy.

Dòng chảy rơi khỏi hỗn độn.

Nó lướt qua mắt,
lướt qua tay,
lướt qua môi,
và những đường chân tóc.
Rồi cuối cùng, tạo thành điệu nhảy cùng Chúa.

Này thì mọi thứ được tạo thành.
Mới đầu biến thành đôi.
Về sau thì thành vạn vật.

3.

Chúa chạm vào vạn vật.
Vạn vật bấy giờ là ngàn vạn cái Tổ.

Chúa chạm vào và cảm thấy nó tội xốp.
Nó ấm ướt.
Nó mềm mại.
Nó bần thiêu.

Nó - Cái Tổ - vươn tay mà nắm lại bàn tay Chúa,

Chúa trao sự sống cho cái Tổ và cái Tổ trao lại sự sống cho Chúa.
Nheo nhóc hàng vạn con Bộ rơi tràn ra, sống.
Chúng nó bò khắp quanh quả bóng đất tròn vành vạnh.

Bò xung quanh, bò khắp lối
Bò ra những dây nổi đời đời.
Những con Bộ mang sự sống đến khắp nơi,
đục lấy đục để các lỗ trên trái bóng đất.

Lổm nhổm

Râm ran

Sự sống cứ thế mà bò tràn ra toàn Vũ Trụ.

Bấy giờ như đã kể, trên toàn vạn vạn cõi
Chỉ có Tổ và Chúa.

4.

Một ngày, con Bộ trong trăm ngàn con Bộ xòe cánh.
Cánh của hẩn trong veo, ánh của bình minh,
màu của cầu vồng.
Hẩn bay ra khỏi hòn đất khi tia ánh dương
đầu tiên chạm trời.

Hẩn quay đầu nhìn trăm ngàn con bộ đang rì rào trong vòng quay khối đất. Rồi sau đó đập cánh bay đi tìm Chúa của mình.

5.

Con Bộ bay qua những đám mây và bay qua những kinh khí cầu
Con Bộ bay qua những chiếc mũ đen đội trên đầu người
Con Bộ dừng một lúc tại vực thẳm vô tận,
nhìn vào nó bởi vì nó là nó
rồi tiếp tục bay - sau khi uống được hạt sương
đầu nặng trĩu.

6.

Và rồi thế gian bừng tỉnh với vô số thanh âm ánh sáng nhấp nháy tuôn ra.
Con Bộ dừng trước mồm núi, đối diện là hào quang của mặt trời.

7.

Con Bọ giơ tay mình lên, van xin. Hấn rung rung hai sợi râu hai sợi râu của mình: “Chúa ơi Chúa ơi, xin Ngài hãy nghe tôi. Xin Chúa tôi không muốn làm kiếp bọ Xin Chúa tôi muốn làm Người Tôi muốn làm Chúa để chạm tay vào dòng sữa của ngày và đêm Hớp mật của trời, liếm dịch của đất Tôi muốn ăn và ngấu nghiến từng bánh thợ đất Để hấn ngập tràn trong cuốn họng của mình.

8.

Không có tiếng trả lời, chỉ có ánh sáng trắng chảy theo dòng, tràn lên người con Bọ. Ánh sáng cuốn lấy và xóa nhòa hình ảnh của hấn.

Ánh sáng, thứ sữa mẹ tự nhiên, rơi thành sợi lụa, cuốn lấy, nuốt dần thân xác Bọ.

9.

Không thấy hình, Chúa vươn tay ra từ bụi. Sau đó, Chúa dẫn Bọ tới nơi Này. “Được rồi, người sẽ toại nguyện. Người sẽ được thay thân đổi xác”

Nói rồi, Chúa cầm lên, vút đẩy một thân thể đỏ hồng lấy từ hỗn loạn “Hãy mặc vào đi thì rồi người sẽ được thành Chúa”.

10.

Con Bọ cầm bộ da đỏ, giơ lên sẫm soi. Nói rồi hấn mặc vào, Chân trước rời thân, rời tay, rời đầu. Lúc bấy giờ thân xác Bọ của hấn vẫn còn bao bọc bởi ánh sáng Chúa Và trông hấn thật như Chúa trước cả khi mặc bộ da đỏ.

11.

Hấn thấy một cánh tay lớn, màu đỏ, đang giơ ra, trên đấy treo những bộ da như hấn Chúng được móc vào khuyên nhỏ, treo lủng lẳng, trên ngón tay, như hàng lưu niệm.

Chúa nói:

“Người là Chúa và bây giờ người đã là một trong số những chúng ta”.

Dứt lời, con Bọ bước đi trong thân xác Chúa, đi dọc cánh tay khổng lồ và nhảy xuống ở cuối ngón giữa.

Khi rơi, hấn lướt qua những món da lưu niệm.

Nó chỉ là những bộ da trống rỗng

Thân thể hấn rơi làm những bộ da rung rinh chút ít.

12.

Hấn rơi, rơi mãi

Rơi trong một khoảng không rất trắng.

Hấn thấy xung quanh là những kí tự khổng

lồ, đen như đêm, cũng đang rơi như mình.

Những kí tự rất cô đặc và hấn tưởng tượng mình có thể bị đè nát thân thể Chúa khi rơi trúng; thứ mà trước đây vài lẽ phút hấn không biết bị đè nát thân thể là gì.

Nhưng may mắn thay, những kí tự chỉ rơi xung quanh mà chưa một lần chạm vào hấn Và hấn không bị “chết”.

13.

Hấn cùng những kí tự đó rơi xuống một bãi cỏ tròn vòm

Bãi cỏ hồng trông như nửa cái bát úp

14.

Hấn thấy xung quanh có rất nhiều Chúa

Có nhiều Chúa quá

Họ đều màu đỏ và trắng

Hấn thấy là hấn và không phải là hấn.

15.

Hấn thấy các Chúa đang tiến lại gần và mang những kí tự khổng lồ đó đi.

Họ bế những kí tự bằng hai tay, đi được một đoạn, kí tự lại biến mất

Chúng vỡ tan một cái “póc” như bong bóng xà phòng.

Đoạn, các Chúa giật mình

Rồi họ lại cần mẫn quay lại nhặt các kí tự mới bằng hai tay và tiếp tục đi.

16.

Hấn không hiểu chuyện gì đang xảy ra

Hấn bắt chước như các Chúa khác

Hấn cũng ngồi dậy, trong bộ da đỏ hồng, bế những kí tự đó đi.

17.

Khi chạm vào kí tự, thật kì lạ
Lặn đầu tiên hẳn nghĩ về sự sợ hãi
Hẳn cảm thấy mình sẽ bị bắt, không vì lí do
gì cả
"Chắc là vì tri thức vô tận của Chúa" - hẳn
nghĩ
"Hoặc là vì mình đang mượn bộ da này".

18.

Tuy vậy, hẳn vẫn mang những kí tự đi.

19.

Hẳn cứ đi mãi, đi mãi.
Đi từ đụn cỏ này đến đụn cỏ khác
Đi từ bầu trời hồng đến bầu trời lam
Nhưng không sao có thể làm kí tự biến mất
như bong bóng xà phòng

20.

Hẳn đi vài vạn ngày, không biết đã qua bao
nhiều đụn cỏ và trời hồng
Hẳn không biết đã đi qua bao nhiêu thời gian
Hẳn đặt kí tự xuống
Hẳn nhìn bàn tay có quắp của mình và thấy
lập lờ những ngôi sao đang nhẩy múa
Nhanh chóng, tụi nó lớn dần, dài tay, nắm
nhau, hát đồng ca của Chúa trên đỉnh đầu
hẳn rất vui
Rời bụi, biến mất
Hẳn ngồi ngắm ngơ trong bầu trời đen ngòm

Chưa bao giờ hẳn cảm thấy trống rỗng và cô
đơn đến thế.

21.

Bỗng dưng hẳn nhìn thấy rễ đóng xuống đất
Ngoằn ngoèo, bỏ chạy khắp nơi những
không gian hẳn đứng.
Những rễ cuốn lấy và ngẫu nhiên lấy kí tự
hẳn đặt xuống như muốn siết chặt
Kí tự phồng lên như một cái bóng hơi bị ép
chặt
Muốn nổ tung

22.

Một Chúa trắng chỉ tay và nói gì đó
Hẳn phát sáng và nói một thứ ngôn từ không
sao loài Bọ-Chúa (là hẳn) hiểu được.
Nó nhẹ nhàng, nịnh người nhưng đầy hoảng
sợ
Cầm giác trong trẻo như tia nắng qua khe
nhưng cũng rín rít như răng tóc đang cắn lên
kim loại.

Chúa trắng bước tới và ôm lấy kí tự
Trong giây phút ngắn ngủi, kí tự biến mất
Nó nổ bụi như bong bóng
Những sợi rễ bị cắt ngọt như dao
Rơi lã chã xuống đất,
Ngọt ngào.

23.

Hẳn bỗng dưng mắc nghẹn nơi lồng ngực.
Hẳn nhìn thấy những con cá khổng lồ,
mắc sâu hoắm, đang bơi sau đụn cỏ nhìn
hẳn
Chốc lát, hẳn ôm ngực, giãy ho như mắc
phải thứ gì
Trong cơ thể cứ thế phát sáng

Hẳn ho ra một chiếc vỏ con bọ

Thân xác cuộc đời cũ của hẳn đang quấy
đạp trong dòng không khí

24.

Bấy giờ, hẳn đã dần hiểu tiếng lạ của
Chúa
Chúa trắng đứng nhìn một hồi lâu và bảo
hẳn
"Người không phải là Chúa. Không phải là
Chúa hoàn thiện
Người cần đến nhà máy Chúa mà sửa
chữa cho kì công đến khi cửa làm Chúa
được phép mở ra"
Nói đoạn, các Chúa trắng xộc tới, áp giải
cơ thể của hẳn đi.

25.

Hẳn đi qua một sa mạc vô tận
Qua nhiều ngày và qua nhiều đêm
Trắng và sao trên đầu cứ xuất hiện và biến
dạng

Hẳn đi cùng với các Chúa trắng
Lúc thì cùng đi như những người bạn
Lúc thì bị trói bởi một dải lụa ánh sáng
cùng các Chúa khác
Những lũ Chúa cứ lững thững đi trên cát
nóng, bay rất mặt

Mặt Trời mờ mắt nhìn hẳn.

Mặt Trời to quá.

To và hùng vĩ kinh khủng.

Thứ ánh sáng kia như đèn roi lên da thịt
Nhưng hần và các Chúa vẫn cứ đi.

26.

Rời sau ba vạn lẻ năm ngày, Mặt Trời trôi lên.

Không giống như những ngày trước với cái nắng ăn da uống thịt
Mặt Trời giờ đây mịn màng
Hồng chuyển vàng
Lông tơ lún phún trên bề mặt
Mặt Trời là một trái đào khổng lồ
Mộng ngọt và đầy mộng寐

27.

Đoàn Chúa ngày càng đến gần với Mặt Trời
Mặt Trời xê đôi
Thứ nước ngọt rỉ ra từ khe nứt, chảy dài
đến chân của các Chúa

Họ dừng lại, quỳ rạp xuống để hít lấy vị
ngọt của Mặt Trời - trong lúc đây không
quên khúc hoan ca bằng thứ tiếng lạ
Hần hiểu ra là bài hát về các Chúa tạo ra
Mặt Trời
Hần hát theo
Rời vùi mặt vào dòng nước ngọt hồng mà
uống Mặt trời ngọt lịm

Hần chỉ mơ về Mặt Trời và bay về phía
Chúa chứ chưa từng được ném Mặt Trời
như ngày hôm nay.

28.

Hần và đoàn Chúa đi lại gần phía Mặt Trời
Đi vào bên trong khe nứt
Đi vào bóng tối thăm thẳm của Thái Dương

29.

Từ bóng tối, ánh sáng dần dần quay lại
Hần nhìn thấy một vạn con mắt chớp mở
liên tục, soi sáng bên trong
“Đây sẽ là nơi sửa chữa người thành một
Chúa toàn năng”

Ở giữa Mặt Trời là một cái hố vô tận, cầu
thang cử men theo vỏ Mặt Trời mà đi xuống
dưới.

30.

Xung quanh hần là những tiếng hát. Hần
thấy những tổ nich đầy những Chúa đang
lấp rập mảnh vỡ của Mặt Trời.

31.

“Người sẽ ở đây học ngôn ngữ của
Chúa cho đến khi người nói được kí tự
Chúa và làm được việc Chúa”.

32.

Rời hần được gặp Chúa hướng dẫn của
mình
“Chúa này đã ở đây một ngàn lẻ năm và
vẫn đợi thành Chúa toàn diện. Hần sẽ
chỉ cho người những bài tập làm Chúa”.

Chúa hướng dẫn của hần nói:

“Ta là Chúa không toàn năng số 3.
Những Chúa số 1 và số 2 đã toàn năng.
Ta vẫn đợi sau một ngàn lẻ năm để Mặt
Trời mở cửa Chúa cho Chúa.
Ở kia là những Chúa đang học cách
toàn năng, làm bài tập của Chúa và
cũng đợi Mặt Trời mở cửa Chúa.”

Đoạn rời, những Chúa trắng đưa hần
đến nhảy xuống vực sâu của Mặt Trời
và biến mất.

33.

Ngày đầu tiên, Chúa dẫn hần đến một
quả cầu chật kín Chúa và nói:
“Hãy làm cho nó lăn”.

34.

Hần thấy một bánh xe rất lớn và rất
nhiều Chúa đang nich đầy bên trong.
Các Chúa ra sức làm cho bánh xe xoay
nhưng nó không hề dịch chuyển

35.

Hần cũng đứng vào một chỗ trống và
tìm cách làm cho nó xoay.
Hần cố gắng làm cho nó xoay trong một
trăm ngày nhưng bánh xe không hề
nhích nhích.
Những Chúa xung quanh hần cứ thay
đổi.
Họ bảo rằng họ đã làm cho bánh xe
xoay được.

36.

Hần hỏi Chúa (không toàn năng) số 3:
“Làm thế nào mà Chúa biết là bánh xe
đã xoay?”

Chúa đáp:

“Hãy thử nghĩ mình là một bánh xe”

37.

Sau một trăm lẻ một ngày không làm bánh xe xoay được, Chúa không toàn năng số 3 dẫn hẳn đến một con kì nhông đất đang cuộn tròn.

“Hãy làm cho nó thờ ra lửa”.

38.

Hắn thấy rất nhiều kì nhông con đang bám trên chiếc vảy của kì nhông mẹ.

Hắn cũng thấy rất nhiều Chúa đang cột mình vào kì nhông con để tìm cách làm cho kì nhông mẹ thờ ra lửa.

Hắn cũng làm như những Chúa, đi cầu thang mây lên một con kì nhông con và tìm cách làm nó thờ ra lửa.

39.

Thật nhiều Chúa làm kì nhông đất thờ ra lửa nhưng sau một trăm ngày cố gắng, hẳn vẫn không làm được.

Cửa Mặt Trời dành cho Chúa toàn năng vẫn mở ra đều đặn và hẳn nhìn thấy rất nhiều Chúa biến mất.

40.

Hắn hỏi Chúa số 3

“Làm thế nào để kì nhông thờ ra lửa?”.

Chúa trả lời

“Hãy thử nghĩ mình là một con kì nhông”

Nhưng hẳn có tìm mọi cách để nghĩ mình là một con kì nhông thì vẫn không thể làm kì nhông thờ ra lửa.

41.

Sau một trăm lẻ một ngày không làm kì nhông thờ ra lửa, Chúa số 3 lại dẫn hẳn đi.

Lần này, hẳn băng qua những cánh đồng của sự chết và kim loại.

Chúa số 3 nói:

“Hãy làm cho chúng nở hoa”.

42.

Hắn thấy rất nhiều Chúa cắm những mạch máu của mình xuống kim loại và đất đai của sự chết

Họ đang tìm cách hái gặt điều gì đó.

Hắn cũng bắt chước rạch thân mình và cắm những mạch máu xuống đất

Hoa cứ nở rộ. Sáng như gương. Bay lên trời Thế nhưng, hẳn vẫn không làm được.

43.

Hắn lại hỏi Chúa số 3:

“Làm thế nào để sự chết có sự sống nở hoa?”

Chúa số 3 trả lời:

“Hãy thử nghĩ mình là sự sống có sự chết thì chúng sẽ nở hoa”.

Hắn nghĩ mình là sự sống có sự chết trong một trăm ngày nhưng vẫn không có bông hoa nào biến thành sao và bay lên trời.

44.

Sau trăm lẻ ngày nghĩ mình là sự sống có sự chết, Chúa số 3 đào đất xuống bên dưới cánh đồng, đem theo hẳn băng qua những gốc rễ của niềm tin Lấp La Lấp Lánh.

Hắn gặp một hồ nước sắc như gương.

Rất nhiều Chúa đang gục đầu mình xuống hồ, lầm rầm cầu nguyện.

45.

“Hãy làm cho nó ăn đất” - Chúa số 3 nói.

Hắn lại gần mặt hồ, ngụp đầu mình xuống, lầm rầm cầu nguyện.

Hắn dần thấy đau khổ và nghĩ rằng mình sẽ không bao giờ được là Chúa.

Hắn thấy bức bối trong bộ da này và cảm thấy như ngàn thân thể Bọ của hẳn đang nhảy loạn xạ.

Vẫn là sau trăm ngày, dù có cố gắng, hẳn vẫn không thể làm được hồ ăn đất.

46.

Hắn chán chường hỏi Chúa số 3:

“Làm thế nào để nước chịu ăn đất?”

Chúa đáp:

“Hãy thử nghĩ mình là đất chịu ăn nước”

Hắn nghĩ mình là đất chịu ăn nước trong một trăm ngày nhưng cửa Mặt Trời chưa bao giờ được mở ra.

47.

Sau một trăm lẻ ngày, Chúa số 3 dẫn hẳn tản bộ vào một chiếc hầm trụ dài đằng đằng, rất sâu.

Hắn và Chúa số 3 rơi xuống đồng cỏ màu hồng.
Ở đây hắn lại nhìn thấy những kí tự từ đầu khi hắn làm Chúa.

48.

Hắn mệt mỏi nhưng cũng hứng thú.
Hắn muốn nhìn thấy những vì sao nhảy nhót và biến mất.
Hắn muốn nghe thấy sự trống rỗng và cô đơn trong lồng ngực.

49.

Chúa số 3
“Hãy làm cho chúng biến mất”
Hắn cùng những Chúa khác lại mang các kí tự đi từ nơi này sang nơi khác.
Hắn đi vụn dậm
Hắn đi một trăm ngày nhưng những kí tự vẫn không biến mất như bong bóng
Các kí tự cứ nặng dần, nặng dần rồi đóng rêu trên mặt đất.

50.

Lần này, hắn không làm cho chúng biến thành những vì sao nhảy múa mà chỉ làm cho những kí tự đóng rêu.
Hắn thất vọng và lạc lõng.

51.

Hắn lại hỏi
“Làm thế nào để làm nó biến mất khi ta muốn nhìn thấy những vì sao?”
Chúa số 3 đáp:
“Hãy thử nghĩ nó tồn tại thì nó sẽ biến mất”

52.

Sau một trăm lệ ngày nghĩ rằng nó tồn tại để biến mất. Hắn vẫn chỉ làm các kí tự nặng trĩu và đóng rêu.
Chúa số 3 nắm tay dẫn hắn qua một sát-na của thời gian
Mọi thứ đen kịt và cô đặc
Hắn nhìn thấy hơn vạn cái tổ đang nối với nhau

53.

Chúa số 3 chỉ vào Tổ và nói:
“Hãy làm cho nó thành Chúa”

Và rồi hắn nhìn thấy rất nhiều Chúa đang may bộ da Chúa từ cơ thể của mình.
Hắn chợt nhận ra và trong lần đầu tiên của năm trăm lệ năm ngày làm Chúa

Hắn nghĩ mình là Chúa.

54.

Hắn làm bộ da Chúa
Rồi đưa cho một Bộ
Bộ trở thành Chúa

Lần đầu tiên, hắn hoàn thành được bài tập của Chúa.

55.

Chúa số 3 hỏi:
“Bây giờ người đã muốn vào cửa Chúa của Chúa và làm Chúa hoàn thiện chưa?”
Thấy cửa Mặt Trời lần đầu tiên mở ra trước mắt, hắn suy nghĩ.
“Ta chưa muốn” - hắn nói.

56.

Lần đầu tiên, hắn nghĩ về cái chết.

57.

Hắn quay lại bài tập bánh xe Chúa, thấy những Chúa cố gắng làm lăn bánh xe.
Hắn đã lăn được sau từng ấy ngày cố gắng.

Chúa số 3 lại hỏi:

“Bây giờ người đã muốn vào cửa Chúa của Chúa và làm Chúa hoàn thiện chưa?”

58.

Lần đầu tiên, hắn nghĩ về sự chật chội của cái Sống.
Hắn trả lời
“Ta chưa muốn”.

59.

Hắn lại băng qua thung lũng bùn đỏ, bám vào vảy của kì không con và kì diệu thay làm kì không mẹ thờ ra lửa.

Cửa Mặt Trời lại mở ra, Chúa số 3 lại hỏi:
“Thế còn bây giờ?”

60.

Lần đầu tiên, hắn hiểu được để đề ra lửa, hắn đã bám vào sự tồn tại của kì không con.
Hắn trả lời
“Ta chưa muốn”.

61.

Hắn lại cùng Chúa số 3 băng qua cánh đồng của sự chết và kim loại.
Hắn đã làm những bông hoa đua nở bằng mạch máu của mình.

62.

Chúa số 3 lại hỏi:
"Thế còn bây giờ?"

63.

Lần đầu tiên, hắn nghĩ về để có sự sống nở hoa, phải có sự chết và máu.
Hắn trả lời
"Ta chưa muốn".

64.

Khi càng đến gần những bài tập cuối cùng, hắn càng suy nghĩ về mình là Chúa và là Bọ.
Hắn thấy được niềm hoan của cái Chết và sự đau khổ của cái Sống.
Hắn thấy mê man trong dòng của Hạnh Phúc và ăn lấy ăn để đất đắng của Vô Tận.

65.

Trước khi chạm vào các kí tự, hắn hỏi Chúa số 3
'Vì sao người đã xong hết các bài tập làm Chúa nhưng cửa Mặt Trời lại không vì người mà mở cửa?'
Chúa số 3 đáp
"Ta đã ở đây nghìn vạn năm, chờ Chúa được làm Chúa để Bọ được làm Bọ. Cho tới khi ta biết cách làm Bọ, ta sẽ tiếp tục làm Chúa không toàn năng.

66.

Hắn suy nghĩ về những kí tự đang đóng rế và ngày càng nặng nề trong tay hắn.
Hắn chờ đợi trong tay hắn có những vì sao đang nhảy múa hát đồng ca nhưng hắn đã không làm được nữa.

67.

Hắn nói với Chúa số 3
"Bây giờ người có muốn được làm Bọ chưa vì Chúa là ta đã được làm Chúa?"

68.

Chúa số 3 im lặng trong vài khắc rồi trả lời:
"Ta không muốn được hiểu niềm hoan của cái Chết và sự đau khổ của cái Sống.
Ta không muốn uống dòng của Hạnh Phúc hay ăn đất của Khó Đau.

Ta không muốn biết trắng hay đen
Phải hay Trái
Tự do hay Cầm tù
Ta muốn biết ta là ta.
Là Ta Bọ.

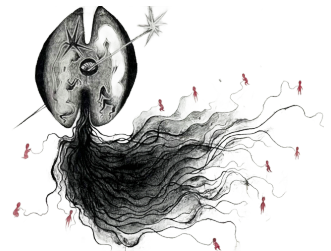
69.

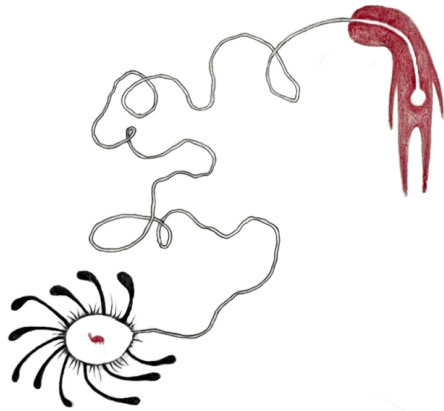
Hắn nghe tất cả những lời của Chúa số 3.
Đoạn, nhặt lấy những rế sắc cạnh, đâm vào Chúa số 3, kéo một đường dài từ thái dương đến bụng.

Chỉ có máu và máu.

Và trong bộ da Chúa vừa rạch là một con Bọ bóng lẩy, cựa mình.

Con Bọ cất cánh, bay về phía Tổ.
Không còn trở ra.

ABOUT NÉM SPACE (DUONG GIA HIEU) *VỀ NÉM SPACE (DƯƠNG GIA HIẾU)*

Ném is a Saigon-based design studio run by designer / artist Duong Gia Hieu with an approach in upcycled objects. Ném focuses on how to improve the relationship between people and objects through design.

Ném Space also operates as a café, bar and venue for pop-up events.

Address:

18/1 Ngô Thời Nhiệm, Ward Võ Thị Sáu, District 3, Hồ Chí Minh City, Việt Nam

Friday - Sunday

9am-7pm

Website: <https://nemspace.info/>

IG: [@nem.space](#)

Được sáng lập bởi Dương Gia Hiếu, Ném là một xưởng thiết kế chuyên tái-sáng chế các vật dụng thường ngày. Thông qua nhiều thiết kế độc đáo, Ném xích ta lại gần hơn với đồ vật quanh mình.

Ở Ném còn có cà phê, các loại đồ uống, và nhiều sự kiện ngẫu hứng khác.

Địa chỉ:

18/1 Ngô Thời Nhiệm, Võ Thị Sáu, Quận 3, TP Hồ Chí Minh, Việt Nam

Thứ Sáu - Chủ Nhật

9h-19h

Website: <https://nemspace.info/>

IG: [@nem.space](#)

ABOUT TEO PHAM (PHAM VAN VU)

VỀ TÈO PHẠM (PHẠM VĂN VŨ)

Teo Pham was born and raised in Lam Dong, Vietnam. He graduated from the Ho Chi Minh City University of Fine Arts in 2020 and is currently living and working in Saigon. Originally a satirical cartoonist, Teo Pham likes to play with any subject-matter in a lighthearted and humorous way. He aims for a free and organic way of creating, without much interference of content and technical constraints, a process he calls “mental excretion”. He is always looking for new ways to creatively translate and express with different materials.

Teo Pham's solo exhibitions include ‘What’s left behind the Rectum? – Chapter 1: The digestive system's party’ (Uom Art Hub, Ho Chi Minh City, Vietnam, 2021), ‘Huh? Why Am I Here?’ (XYZ Cafe & Art Space, Ho Chi Minh City, Vietnam, 2023), “What’s left behind the Rectum? – Chapter 2: The Great Excretion”, (Mo Art Space, Hanoi, Vietnam, 2023). He has also participated in various group shows including ‘Same Same But Different’ (The Factory Contemporary Art Centre, Ho Chi Minh City, Vietnam, 2020), ‘The Foliage V’ (VCCA, Hanoi, Vietnam, 2022), and ‘Life: A User’s Manual, (VCCA, Hanoi, Vietnam, 2024).

Website: <https://beode123.wixsite.com/teopham>

IG: [@teo.the.painting.boy](https://www.instagram.com/teo.the.painting.boy)

Tèo Phạm lớn lên ở Lâm Đồng, Việt Nam. Anh tốt nghiệp Đại học Mỹ thuật TP Hồ Chí Minh năm 2020, hiện đang sống và làm việc tại Sài Gòn. Bắt đầu sự nghiệp là một họa sĩ vẽ tranh châm biếm, Tèo Phạm muốn chơi đùa với các đề tài với tâm thái vui vẻ và hài hước. Anh hướng đến một kiểu sáng tạo tự do và nguyên bản, không gặp phải những rào cản về mặt nội dung và kỹ thuật, một kiểu “bài tiết tinh thần”. Anh luôn tìm kiếm các phương thức mới để dịch và truyền tải với nhiều chất liệu khác nhau.

Tèo Phạm đã thực hiện một vài triển lãm cá nhân ‘Còn lại gì phía sau trực tràng? - Chương 1: Bữa tiệc của hệ tiêu hóa’ (Uom Art Hub, TP Hồ Chí Minh, Việt Nam, 2021), ‘Ủa? Vì sao tôi lại ở đây?’ (XYZ Cafe & Art Space, TP Hồ Chí Minh, Việt Nam, 2023), “Còn lại gì phía sau trực tràng? - Chương 2: Cuộc bài tiết vĩ đại”, (Mơ Art Space, Hà Nội, Việt Nam, 2023). Anh cũng tham gia một vài triển lãm nhóm như ‘Cũ người mới tat’ (Trung tâm Nghệ thuật Đương đại Factory, TP Hồ Chí Minh, Việt Nam, 2020), ‘Tỏa V’ (VCCA, Hà Nội, Việt Nam, 2022), và ‘Cẩm nang sử dụng cuộc đời’, (VCCA, Hà Nội, Việt Nam, 2024).

Website: <https://beode123.wixsite.com/teopham>

IG: [@teo.the.painting.boy](https://www.instagram.com/teo.the.painting.boy)

ABOUT PHAM THE VINH

VỀ PHẠM THẾ VINH

Pham The Vinh (b. 1997) is a Ho Chi Minh City-based artist, holding a degree in Painting from the Ho Chi Minh City University of Fine Arts. His artistic vision embraces life in its entirety—humans, animals, plants, objects, and other dimensional existences. Constantly seeking to evolve, Vinh is dedicated to innovating his artistic style while staying in tune with an ever-changing world. His collaged paintings are a celebration of life's diversity, each piece a testament to his perpetual quest for creative exploration, understanding the nature of our world, and finding ways to break its limits.

Recent exhibitions and showcases include 'Collective Memories', Ở At Oh Art Festival (Ho Chi Minh City, Vietnam, 2024), 'S.E.A Focus 2024', (SEA Focus, Singapore), 'Assemblage: Me, my story & I', Dogma Prize Finalists (Ho Chi Minh City, Vietnam, 2023), 'Bro-Active', (MAY Art Space, Ho Chi Minh City, Vietnam, 2022), 'Same same but different', (The Factory Contemporary Arts Centre, HCM, 2021), 'The Beginning', graduation exhibition of the Ho Chi Minh City University of Fine Arts (Ho Chi Minh City, Vietnam, 2020), '5th Saigon Young Art Biennale' (Ho Chi Minh City Museum of Fine Arts, Ho Chi Minh City, Vietnam, 2019).

IG: [@thevinh_pham97](https://www.instagram.com/thevinh_pham97)

Phạm Thế Vinh (sn. 1997) là một nghệ sĩ đang sống và làm việc tại Sài Gòn. Anh tốt nghiệp ngành Hội Họa trường Đại học Mỹ thuật Thành phố Hồ Chí Minh. Nhân quan nghệ thuật của anh tràn trọng tất cả hiện diện trong đời sống - con người, muôn thú, cỏ cây, đồ vật và những chiều kích tồn tại khác. Với chí hướng cầu tiến, Vinh luôn làm mới phong cách nghệ thuật của bản thân để bắt nhịp với thế giới không ngừng vận động. Những bức tranh cắt dán của anh tôn vinh sự đa dạng trong đời sống, mỗi tác phẩm là một khẳng định cho nỗ lực sáng tạo không ngừng để thấu hiểu bản chất thế giới và tìm đường để phá vỡ những giới hạn.

Anh đã thực hiện một số triển lãm cá nhân và triển lãm nhóm như 'Ký ức của chúng ta', Ở At Oh Art Festival (TP. Hồ Chí Minh, Việt Nam 2024), 'S.E.A Focus 2024', (SEA Focus, Singapore), 'Chuyện kể tôi. Tôi kể chuyện', Chung cuộc Giải thưởng Dogma (TP. Hồ Chí Minh, Việt Nam 2023), 'Bro-Active', (MAY Art Space, TP. Hồ Chí Minh, Việt Nam 2022), 'Cũ người mới ta', (Trung tâm Nghệ thuật Factory, TP. Hồ Chí Minh, Việt Nam 2021), 'The Beginning', trưng bày đồ án tốt nghiệp Đại học Mỹ thuật TP. Hồ Chí Minh (TP. Hồ Chí Minh, Việt Nam, 2020), 'Biennale Mỹ thuật Trẻ Sài Gòn' (Bảo tàng Mỹ thuật Hồ Chí Minh, TPHCM, Việt Nam, 2019).

IG: [@thevinh_pham97](https://www.instagram.com/thevinh_pham97)

ABOUT RAB (BUI BAO TRAM)

VỀ RAB (BÙI BẢO TRÂM)

RAB (b. 2000, HCMC, Vietnam) is a multimedia artist based in Saigon, Vietnam. Her practice focuses on the relationships that exist between the mind and its surroundings, memory and sacredness. In her most recent work, she gravitates towards primal experience in order to excavate the intimacy of natural materials in mankind's spiritual life.

She self-curated her solo exhibition 'Dreaming of weaving the sky net' in a warehouse in 2023. Recent group exhibitions and studio openings include 'Lotus Pond' (NGÃ Art Space, Hanoi, Vietnam 2024), 'S.E.A. Focus Art Fair 2023' (S.E.A. Focus, Singapore, 2023), 'Choir Tam Tit' (Á Space & 3nam Studio, Ho Chi Minh City, Vietnam, 2023), live.make.share art residency with Hien Van Ceramics (Undecided Productions, Bắc Ninh/Hanoi, Vietnam, 2023), '4th Vietnam Festival of Creativity & Design' (Ho Chi Minh City and Hanoi, Vietnam, 2022), and 'No Cai Bum' festival (Dalat, Vietnam, 2022).

Website: <https://rabtheanimal.wixsite.com/rabtheanimal>

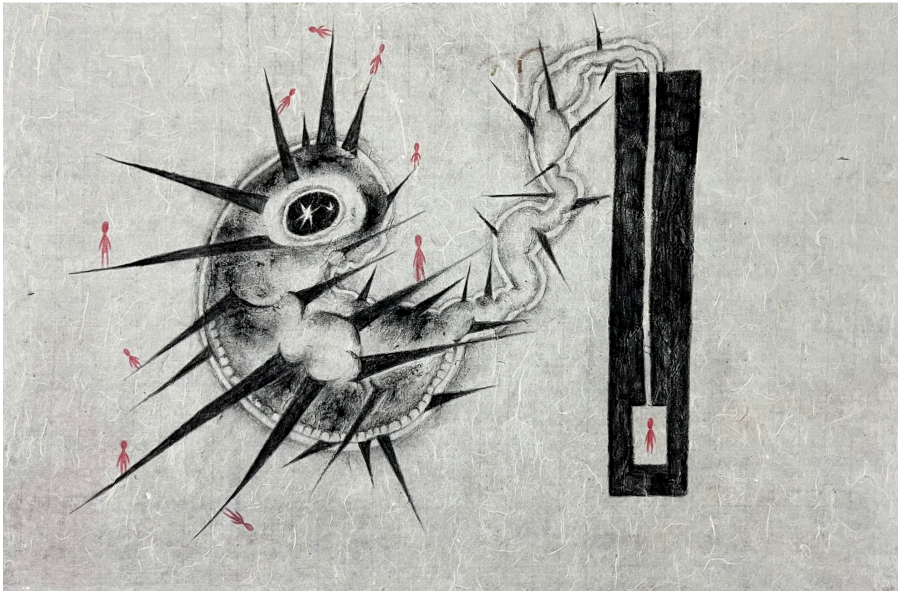
IG: [@rabtheanimal](#)

RAB (sn. 2000, TP.HCM) là một nghệ sĩ đa phương tiện, đang sống và làm việc tại Sài Gòn, Việt Nam. Thực hành của RAB xoay quanh mối quan hệ giữa tinh thần và môi trường vật chất chung quanh, về ký ức và tính thiêng. Trong các tác phẩm gần đây, cô hướng về những trải nghiệm nguyên sơ để khai thác mối liên kết mật thiết của các chất liệu tự nhiên trong đời sống tinh thần con người.

Năm 2023, RAB thực hiện triển lãm cá nhân đầu tiên 'Nằm mơ đan lưới trời' do chính cô giám tuyển, lấy không gian một nhà kho công nghiệp. Cô cũng tham gia một vài triển lãm nhóm và các các dự án nghệ thuật khác như 'Đầm Sen' (NGÃ Art Space, Hà Nội, Việt Nam 2024), 'S.E.A. Focus' (2024), 'Hợp xưởng tâm tịt' (Á space & 3nam studio, TP. Hồ Chí Minh, Việt Nam, 2023), lưu trú nghệ thuật tại Hiên Vân Ceramic (Undecided Productions, Bắc Ninh/Hà Nội 2023), Tuần Lễ Thiết Kế và Sáng Tạo Việt Nam (Hà Nội & TP. Hồ Chí Minh 2022), 'Nổ Cái Bùm' (Đà Lạt, Việt Nam, 2022).

Website: <https://rabtheanimal.wixsite.com/rabtheanimal>

IG: [@rabtheanimal](#)

ABOUT VINATAPES (BERT ACKLEY)

VỀ VINATAPES (BERT ACKLEY)

Created by Saigon-based Bert Ackley, Vinatapes is an audio-visual project that aims to unearth, revisit, and archive nostalgic VHS and Hi-8 tape footage recorded around Vietnam in the heyday of the analog camcorder—mostly between 1985 and the year 2000. Most selected clips and videos contain some semblance of charm, humour or absurdity, while other footage is shared for historical significance. Bert Ackley also has an affinity for advertisements, music videos, and television from this special time and place in Vietnam. Using media, home-videos, and gear found at junk markets, he then experiments on these found archives with analog signal chains and feedback loops.

From December 2023 to April 2024, he was a selected artist-in-residence at A. Farm, in Ho Chi Minh City, Vietnam.

IG: [@vinatapes](https://www.instagram.com/vinatapes)

Sáng lập bởi nghệ sĩ người Sài Gòn Bert Ackley, Vinatapes là một dự án âm thanh - hình ảnh khai quật, tìm lại và lưu trữ những băng đĩa VHS hoài cổ và Hi8 được thu ở Việt Nam thời hưng thịnh của máy quay phim analog - khoảng giữa 1985 và đầu những năm 2000. Hầu hết các đoạn video được chọn thể hiện một tính quyến rũ, hài hước hoặc phi lý trong khi những đoạn video khác được chia sẻ vì giá trị lịch sử. Bert Ackley cũng có niềm đam mê với quảng cáo, video âm nhạc, và truyền hình từ thời gian và địa điểm đặc biệt này tại Việt Nam. Sử dụng phương tiện truyền thông, video gia đình, và thiết bị tìm được ở các chợ trời, anh ấy sau đó thể nghiệm với các tài liệu lưu trữ tìm được này với những chuỗi tín hiệu analog và vòng lặp phản hồi.

Từ tháng Mười Hai 2023 đến tháng Tư 2024, anh được chọn làm nghệ sĩ lưu trú tại A. Farm, Thành phố Hồ Chí Minh, Việt Nam.

IG: [@vinatapes](https://www.instagram.com/vinatapes)

ABOUT VŨTRỤ inc. (DENNIS NGUYEN & NGUYEN VU TRU)

VỀ VŨTRỤ inc. (DENNIS NGUYEN & NGUYỄN VŨ TRỤ)

Founded in 2023, Vũ trụ inc. is a multiversal art enterprise working between Saigon, Vietnam, and Sydney, Australia, by Saigon-based artist Nguyen Vu Tru and Sydney-based artist Dennis Nguyen. The early days of Vũ trụ inc. saw the art collective creating public artworks on the streets of Sydney, taking the form of altars / shrines crafted from found objects and inspired by their own families' home practices. Vũ trụ inc. has since expanded its operations into a cross-disciplinary art enterprise, specialising in the curation of art exhibitions and community pop-up events. With a focus on fostering collaborative artworks, Vũ trụ inc. operates with a network of young Vietnamese and international artists.

Their collaborative exhibitions often explore themes of youth identity in an era where multifaceted layers of narratives overlap and intersect, pulling influences from visual art history, the streets, underground subculture, religious iconography and internet memes. Their most recent solo and group projects include 'Lotus Pond' (Ngã Art Space, Hanoi, Vietnam, 2024), 'Buddies of Blank', (Blank Gallery, Sydney, Australia, 2024), 'Legends of ASIA Sport Shoes', (4A Center for Contemporary Asian Art, Sydney, Australia, 2024), 'All About Love - Solo Marathon', (Á Experimental Art Space, Hanoi, Vietnam, 2024), 'Love & Death', (108Warehouse, Sydney, Australia) amongst others.

Website: <https://vutruinc.bigcartel.com/>

IG: [@vutru.inc](https://www.instagram.com/vutru.inc)

Được sáng lập năm 2023, Vũ trụ inc. là một tập đoàn nghệ thuật đa vũ trụ hoạt động giữa Sài Gòn (Việt Nam) và Sydney (Úc) bởi hai nghệ sĩ Nguyễn Vũ Trụ - người Sài Gòn và Dennis Nguyen - người Sydney. Những ngày mới hoạt động, bộ đôi khởi đầu với các tác phẩm nghệ thuật công cộng trên đường phố Sydney, với tạo hình bàn thờ được chế tác từ những đồ vật tìm thấy, lấy cảm hứng từ phong tục thờ cúng trong gia đình Việt Nam. Vũ trụ inc. kể từ đó đã mở rộng hoạt động thành một tập đoàn nghệ thuật đa chuyên môn, chú trọng vào hoạt động giám tuyển triển lãm nghệ thuật và tổ chức chương trình cộng đồng. Với mong muốn thúc đẩy các sáng tạo nghệ thuật mang tinh thần cộng tác, Vũ trụ inc. hợp tác cùng với mạng lưới nghệ sĩ trẻ Việt Nam và quốc tế.

Chuỗi triển lãm cộng tác của Vũ trụ inc. thường khám phá các chủ đề về bản sắc giới trẻ trong thời đại mà các tự sự về nghệ thuật thị giác, lịch sử, đường phố, văn hóa underground, hệ thống niềm tin và meme trên internet chông chéo và giao thoa. Một số triển lãm cá nhân và trưng bày nhóm có thể kể đến như 'Đầm Sen' (Ngã Art Space, Hà Nội, Việt Nam, 2024), 'Buddies of Blank', (Blank Gallery, Sydney, Úc, 2024), 'Legends of ASIA Sport Shoes', (4A Center for Contemporary Asian Art, Sydney, Úc, 2024), 'Yêu Hết Sây - Solo Marathon', (Á Experimental Art Space, Hà Nội, Việt Nam, 2024), 'Love & Death', (108Warehouse, Sydney, Úc).

Website: <https://vutruinc.bigcartel.com/>

IG: [@vutru.inc](https://www.instagram.com/vutru.inc)

Trong

làn

đẹp

nhất

hoa

đu

Quê

em

đẹp

nhất

những

pha

hồ

đầu.

VŨ TRỤ INC. 2024
A DI DA FUCCI®

ABOUT VY TRINH

VỀ VY TRỊNH

Vy Trinh (b. 1996, Ho Chi Minh City, Vietnam) is a sculptor whose work explores how networks of objects extend beyond themselves and reflect the larger socio-economic textures and conditions of contemporary Vietnam. Materials and objects are sourced from different economies and ecologies—infrastructural, automotive, electric, discarded. Methodologies and material content are intertwined, insisting on resourcefulness and a makeshift ethos indebted to the city's polyrhythmic, cyclical, and sedimented material environment. Her practice follows the traffic of objects, different forms of labor and agency, and the sites where these categories are constantly being negotiated and như improvised.

Vy holds an MFA from the University of Pennsylvania and a BFA from Parsons School of Design. Solo exhibitions include the forthcoming ON DA DREAM (Galerie Quynh, HCMC, Vietnam) and Overvoltage (Gia Lam Train Station, Hanoi, Vietnam). Select group exhibitions include Shisanwu LLC (Queens, NY), Worthless Studios (Brooklyn, NY), Atelier (Philadelphia, PA), Automat (Philadelphia, PA), White Columns (New York, NY), and Gallery MC (New York, NY). Vy is the recipient of the 2022 Christopher Lyon Memorial Award. Select awarded grants include Humanities Urbanism Design Initiative (H+U+D) (2022), The Sachs Program for Art Innovation (2022), and Center for Experimental Ethnography (2022). She currently lives and works in Ho Chi Minh City and New York.

Website: vytrinh.com

IG: [@vvytrinh](https://www.instagram.com/vvytrinh)

Vy Trinh (sn.1996, Tp. Hồ Chí Minh) là một nghệ sĩ điêu khắc. Các tác phẩm của cô khám phá cách mạng lưới đồ vật không ngừng tự tạo sinh và phản chiếu cấu trúc, tình trạng kinh tế-xã hội của Việt Nam đương đại. Chất liệu và đồ vật được tìm thấy từ các bối cảnh kinh tế và hệ sinh thái khác nhau—cơ sở hạ tầng, ô tô, điện, phế liệu. Bản thân chất liệu và phương thức sáng tạo đan cài, nhấn mạnh vào sự tháo vát và đặc tính tạm bợ gắn liền với môi trường vật chất đa nhịp, có tính chu kỳ và trầm tích của thành phố. Thực hành của cô men theo dòng chảy của đồ vật, phom dạng khác nhau của lao động và sự chủ động, cùng những địa hạt nơi mà các khái niệm này vẫn thường xuyên phải thương thảo và biến tấu.

Vy tốt nghiệp Thạc sĩ Mỹ thuật (MFA, Fine Arts) tại Đại học Pennsylvania, và cử nhân Mỹ thuật (BFA, Fine Arts) tại Parsons the New School for Design. Các triển lãm cá nhân tiêu biểu của cô bao gồm ON DA DREAM (sắp diễn ra tại Galerie Quynh, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam) và Quá áp (Nhà máy xe lửa Gia Lâm, Hà Nội, Việt Nam). Cô đã từng tham gia các triển lãm nhóm tại Worthless Studios (Brooklyn, NY), Atelier (Philadelphia, PA), Automat (Philadelphia, PA), White Columns (New York, NY) và Gallery MC (New York, NY). Năm 2022, Vy được trao tặng Giải thưởng Christopher Lyon. Các dự án của cô cũng được nhận một số quỹ tài trợ như Sáng kiến Thiết kế Đô thị Nhân văn (H+U+D) (2022), Chương trình Đổi mới Nghệ thuật Sachs (2022) và Trung tâm Thể nghiệm Dân tộc học (2022) thuộc Đại học Pennsylvania. Vy hiện đang sống và làm việc tại thành phố Hồ Chí Minh và New York.

Website: vytrinh.com

IG: [@vvytrinh](https://www.instagram.com/vvytrinh)

ABOUT SÀN ART VỀ SÀN ART

Founded in 2007 in Ho Chi Minh City as an artist-led platform, Sàn Art has since grown into a leading independent arts organisation in Vietnam and the region. Maintaining a commitment to grassroots support for local and international artists and cultural work, Sàn Art is also a site for critical discourse with regular educational initiatives.

Aside from our exhibition programmes (more than 110 since 2007), Sàn Art's past projects include the artist-residency Sàn Art Laboratory (2012-2015) and Conscious Realities (2013-2016), a series of publications and events, inviting writers, artists, thinkers and cultural workers with a focus on the Global South. In 2018, Sàn Art launched Uncommon Pursuits, a curatorial training school, and a new gallery with a focus on dialogues between modern and contemporary art in Vietnam and the region. That same year it also launched A. Farm (2018-2020), an international artist residency programme co-founded with MoT+++ and the Nguyễn Art Foundation.

Opening a new chapter in the organisation's history, Sàn Art is expanding as a community hub to support and foster innovative and experimental practices and perspectives.

Sàn Art, thành lập năm 2007 tại thành phố Hồ Chí Minh (TPHCM) dưới hình thức một không gian nghệ thuật do nghệ sĩ khởi xướng, đã trở thành tổ chức nghệ thuật tiên phong tại Việt Nam và khu vực. Duy trì nỗ lực hỗ trợ nghệ sĩ địa phương và quốc tế, Sàn Art còn là nơi khởi xướng những diễn ngôn phản biện với các sáng kiến giáo dục thường xuyên.

Ngoài các trưng trình triển lãm (hơn 110 triển lãm đã tổ chức từ năm 2007), các dự án của chúng tôi bao gồm chương trình lưu trú cho nghệ sĩ Sàn Art Laboratory (2012-2015) và Nhận thức Thực tại (2013-2016), một chuỗi sự kiện ấn bản cùng với các tác giả, nghệ sĩ, các nhà tư tưởng về văn hóa Nam Bán Cầu. Năm 2018, Sàn Art phát triển dự án Truy Đuổi Lại Thường—một seminar-workshop cho những giám tuyển trẻ tại Đông Nam Á—đồng thời khởi động lại phòng trưng bày với quan tâm về đối thoại liên thế hệ giữa nghệ thuật hiện đại và đương đại Việt Nam và khu vực. Cùng năm, Sàn Art, kết hợp với MoT+++ và Nguyễn Art Foundation, khai triển A. Farm (2018-2020), một chương trình lưu trú quốc tế.

Mở ra một chương mới trong lịch sử của chúng tôi, Sàn Art mở rộng hoạt động thành một trung tâm cộng đồng với mục tiêu hỗ trợ và bồi dưỡng các thực hành và quan điểm thử nghiệm, sáng tạo.

ABOUT SAIGON CITY SLANG VỀ SAIGON CITY SLANG

ARTISTS | NGHỆ SĨ

Ném Space (Dương Gia Hiếu), Tèo Phạm, Phạm Thế Vinh, RAB,
Vũ trụ inc., Vinatapes (Bert Ackley), Vy Trinh

CURATION & TEXT | GIÁM TUYỂN & VĂN BẢN

Mary Lou David

CURATORIAL ASSISTANCE & TRANSLATION | TRỢ LÝ GIÁM TUYỂN & DỊCH THUẬT

Anh Thu

COORDINATION & MANAGEMENT | ĐIỀU PHỐI VÀ QUẢN LÝ

Le Vi Kha

POSTER DESIGN | THIẾT KẾ POSTER

Hoang Do

SÀN ART

Millennium Masteri

B6.16 & B6.17

132 Ben Van Don, District 4

Ho Chi Minh City, Vietnam

<http://san-art.co>

Sàn ART